

ММ i СВІТ

WE AND THE WORLD

УКРАЇНСЬКИЙ
МАГАЗИН

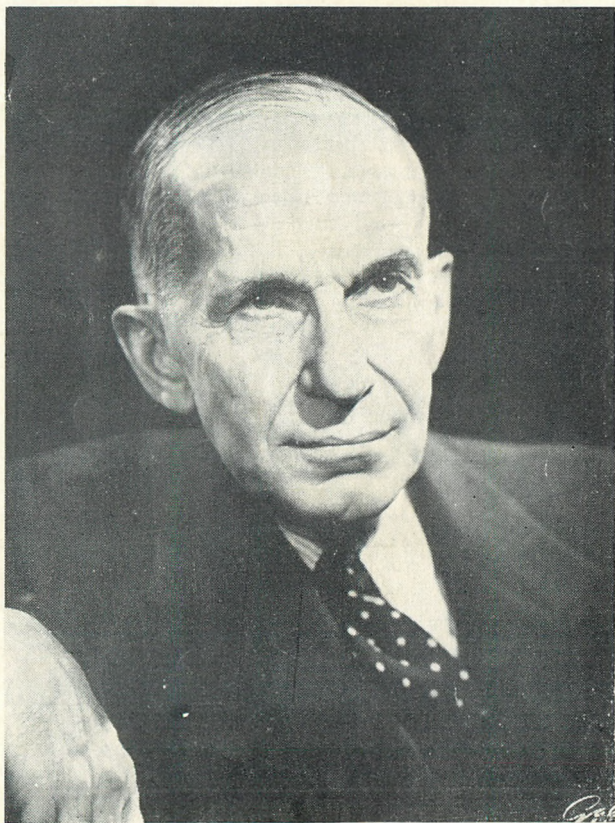
Nous
et le monde

Revue Ukrainienne

●

Editor:

M. Kolankiwsky
278 Bathurst St.
Toronto, Ont.
Canada

25 c.

Р. 8

БЕРЕЗЕНЬ — MARCH

1957

Редактор і видавець: Микола Колянківський

Адреса для редакційної й адміністративної кореспонденції (вплата грошей): M. Kolankiwsky, 278 Bathurst St., Toronto, Ont., Canada

З М І С Т:

З доріг призначення
Палаюче серце
Живописне мистецтво Китаю
Успіхи сучасної психіатрії
Прилетиш, ластівко
Кашмір — яблуко незгоди
На канадському Олімпі
Маленькі свідки великий подій
Пити, це життєва konieczність
Євангелія з II сторіччя
Загартування організму
Щоб приємно старітися
Дві Олександрії
Його слабкість — миші
Криза в італійській кінопро-
дукції
Ковбаски, печені на лаві
Два приятелі
Чому у ворони чорне пір'я?

ПРЕДСТАВНИЦТВА

ARGENTINA: "Peremoha", 25 De Mayo 479, Buenos Aires

AUSTRALIA: Fokshan Library and Book Supply, 1 Barwon St., Glenroy, W. 9, Vic.

BELGIQUE: Ihnat Stachij, Esneux en Liege

BRAZIL: Mrs. I. Lisynetskyj, Cx Postal 428, Ponta Grossa, Parana

ENGLAND: S. W. Shewchuk, 79 Kensington Park Rd., London, W 11

FRANCE: Kolankiwskyj Mykola, 186 Bld. St. Germain, Paris VI, c. c. 876771

GERMANY: Fr. M. Harabatsch, Muenchen 23, Gundenlinden St. 13/O

VENEZUELA: Mrs. K. Kolankiwsky, Caracas, Av. C. Aco-sta, Edif. Claviere # 16, San Bernardino.

ФОТО НА ОБКЛАДИНЦІ: Генеральний Губернатор Канади, Ексц. Вінсент Мессей, що зволив прислати спеціально для "Ми і Світ" своє фото (гл. стаття на стор. 19).

* * *

Річна передплата: для Англії й Австралії — 1 фунт, для Бельгії — 100 б. фр., для Франції — 1000 фр., для Німеччини — 10 ДМ., для Аргентини й Півд. Америки — 40 арг. пезів, для Півн. Америки, Канади і всіх інших держав — 3 ам. долари. **Ціна одного числа: 25 центів.**

Ціна 1 стор. оголошень: 60 дол., пів стор. — 30 дол., чверть стор. — 15 дол., найменше оголошення фірм — 5 дол.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

О. Генрі

З ДОРІГ ПРИЗНАЧЕННЯ

Дозорець прийшов до арештантської шевської майстерні, де Джіммі Валентайн пильно зішивав шкіру на чоботи, і попровадив його до тюремної канцелярії. Там начальник вручив Джіммі його помилування, підписане губернатором. Джіммі взяв папір із змуджено-байдужим виглядом обличчя. Він відсидів майже 10 місяців з присуджених йому чотирьох років. А був приготований на 3 місяці найбільше. Коли особа з такою кількістю приятелів назовні, як Джіммі Валентайн, попадає в тюрму, то навіть не оплачується обитинати їй волосся!

— Тепер, Валентайн — сказав йому начальник, — тебе звільнено. Візьми себе в руки і будь людиною! Ти маєш добре серце, покинь вломи і живи чесно!

— Це до мене? — здивувався Джіммі. — Я ні разу в моєму житті не вчинив влому.

— О, — всміхнувся начальник, — а як же це ти опинився в Спрінгфілді? Може тому, що не міг доказати свого алібі, чи щоб не

скомпромітувати якоїсь визначної особи, чи просто не злюбив тебе старий суддя? Так часто буває з невинними. Відведи його, Кронін, і видай йому його одяг. Випустиш о сьомій годині ранку! А ти, Валентайн, візьми собі до серця мою пораду!

О год. сьомій і 15 хвилин наступного ранку Джіммі знову був у канцелярії. Урядник подав йому квиток на потяг і 5-доларовий банкнот. Як засіб реабілітації, дав ще йому цигару і потиснув руку. Джіммі Валентайн, занотований у картотеці під номером 9762 і помилуваний губернатором, вийшов у соняшний день.

Не захоплюючись щебетом пташок, ні пишною зеленню дерев і квітів, Джіммі попрямував просто до ресторану. Тут щойно він відчув перший посмак волі у формі леченої курки, пляшки білого вина і цигари, гатунком куди кращої за начальниковою. Звідти, не поспішаючи, він вирушив на двірець. На пероні кинув чверть долара сліпому і сів до вагону. Три години пізніше в маленько-

му прикордонному містечку він тиснув уже руку Доланові, власникові кафе.

— Прикро мені, Джіммі-братку, що не зуміли ми зробити цього раніше. Було багато перешкод, а ще й губернатор вперся. Але тепер уже все гаразд?

— Гаразд, — сказав Джіммі, — а мій ключ маєш?

Він взяв ключа і пішов нагору. У кімнаті стояло все так, як він залишив. Розтягнувши наперед заховане в стіні ліжко, Джіммі витягнув з криївки запорошену валізку, відкрив її і задоволено поглянув на свою, з усього Сходу найкращу колекцію вломницьких інструментів. Був це повний комплект витрихів з найкращої сталі і наймодернішого фасону, свердлів, пінцет, кілець і всякого іншого знаряддя, — між ними й його власні винаходи, з яких він був дуже гордий. Це був справжній масток!

Через пів години Джіммі був знову у кафе, бездоганно і зі смаком одягнений, із дбайливо вичищеною валізкою в руках.

— Вже маєш щось на примітті? — таємничо шепнув Долан.

— Не розумію вас, — сказав Джіммі здивовано, — я репрезентую Нью-Йорк Бісквіт Компані.

Це так розбавило Долана, що він тут же запропонував

Джіммі випити соду і молоко. Джіммі ніколи не пив нічого міцнішого.

Тиждень після звільнення Валентайна стався незвичайно акуратний влом до банкової каси в Ричмонді, без найменшого сліду його автора: 800 доларів — це було все, що залишилося в касі. Два тижні після цього в Логанс-порті — патентована, удосконалена і від злодіїв гарантована каса була відкрита, як коробка сірників. Забрано 1500 дол. оборотових грошей, заощадження і срібло залишено. Це почало вже цікавити детективів. Також банк у Джеферсон Сіті позбувся 5.000 доларів. Ця сума вже була досить переконаюча для того, щоб передати справу найславнішому детективові Бен Прайсові. Після досліджень потерпілих кас, Бен Прайс прийшов до висновку, що все це Джіммі автограф. Не було сумніву, що він повернувся до своєї професії.

J. BOYKO

Real Estate & Business
Broker

383 Roncesvalles Ave.
Toronto, Ontario
LE. 4-8821

Великий вибір хат, бізнесів
і фармів.

Погляньте тільки на цю роботу! Замки не розбиті, а лиш відімкнені. Ніхто, крім Джіммі, не має до цього інструментів!

Бен Прайс знав звички Джіммі ще з минулих слідств: далекі віддалі між місцями діяння, швидке зникання, робота без спільників, потяг до доброго товариства.

Розійшлася вістка, що Бен Прайс є вже на сліді загадкового вломника і решта власників гарантованих кас зітхнули з полегшенням.

Одного гарного пополудня Джіммі з валізкою з'явився на двірці маленького містечка Елмор в Арканзасі. З виглядом молодого атлета, що прибув зі школи додому, Джіммі пішов дерев'яним хідником в сторону готелю.

Молода пані перейшла вулицю, минула його на розі і ввійшла у двері з написом Елмор Банк. Джіммі зустрівся з нею поглядом, забув ким він був і став іншою людиною. Вона відвела погляд і злегка зашарілася. Молоді люди з стилу і вигляду Джіммі були великою рідкістю в Елморі.

В готелі Джіммі зареєструвався як Ралф Спенсер і сказавши, що пошукує за місцем на крамницю або якесь підприємство, дістав від готелевого урядника інформації, що справи в Елморі йдуть досить добре, місто має гарне повітря і при-

ємне товариство. Отже Джіммі вирішив розглянути-ся по містечку.

Пан Ралф Спенсер — фенікс, який постав з попелу Джіммі Валентайна, що згорів на вогні раптового кохання, — залишився в Елморі, в характері заможного і найелегантнішого власника крамниці взуття.

У товариськім життю він теж мав неабиякий успіх: — оточився безліччю приятелів, зустрічався з панною Аннабел Адамс, своєю раптовою любов'ю і щораз більше попадав у її полон. Під кінець року, п. Ралф Спенсер, всіми поважаний власник найбагатшої крамниці, був нареченим Аннабел Адамс.

До весілля залишилось ще два тижні. Пан Адамс, провінційний банкір, радо погодився на шлюб. І Спенсер, люблений та шанований, чувся вже як свій в домі своєї нареченої і в її заміжній сестри.

Одного дня Джіммі вислав листа до Луїза старого друга в Ст. Луїз.

"Дорогий Друже! Будь у Саллівана, в Літл Рок, у середу — год. 9 вечора. Хочу, щоб ти полагодив для мене деякі справи і хочу подарувати тобі всі мої інструменти. Знаю, що будеш з них задоволений. Вони мені тепер не потрібні, — я скінчив із своїм старим заняттям рік тому. Тепер маю гарну крамницю, живу чесно і за

два тижні женюся з найкращою у світі дівчиною. Тільки це є життя, друже, — чесне життя. Я не торкнувся чужого долара тепер й за мільйони. Після шлюбу думаю перенестися на захід, там безпечніше. Моя наречена — ангел. Вона вірить у мене і я зніщо в світі не зробив би тепер нечесного діла. Отже будь у Саллі, я мушу тебе бачити. Дарунок принесу. Твій давній друг Джіммі."

В понеділок, після того як Джіммі написав цього листа, Бен Прайс прибув до Елмор. Він розглядався по місті, аж поки не знайшов тсго, що шукав. З аптеки, напроти Спенсера крамниці, він приглядався пану Спенсерові.

— Маєш женитися з донькою банкіра, Джіммі? — подумав м'яко. — Я це знаю...

Наступного ранку Джіммі снідав у Адамсів, того дня він відправлявся до Літл Рок, щоб замовити шлюбний одяг та купити щось гарне для Аннабелі.

Після снідання всі разом вибрались до міста: пан Адамс, Аннабел, Джіммі і сестра Аннабелі з двома доньками. Вони прийшли до готелю, в якому Джіммі ще досі мешкав. Джіммі побіг нагору до кімнати, приніс свою валізку. Потім усі рушили до банку. Там чекав візник, який мав довести Джіммі до станції. Всі зішлись в кабінеті пана Адам-

са. Елмор Банк щойно спровадив нову касу і пан Адамс був дуже гордий з неї. Двері замикалися трьома "болтами", що їх поверталоса одною ручкою, і мали годинниковий замок.

Пан Адамс гордо демонстрував касу, Спенсер слухав з достатнім для чемности інтересом, всі подивлялися, а сестрині доньки: Мей і Агата були захоплені лискучими клямками і цікавим годинником.

Тим часом Бен Прайс зайшов до банку і спершись на підвіконня час-до-часу зиркав до кабінету. Урядовцеві пояснив, що чекає на знайомого.

Раптом почувся зойк, всі заметушилися. Мей у забави замкнула Агату в касі. Обернула "болти" і посунула комбінацію на годиннику так, як це робив пан Адамс. Пан Адамс скочив, шарпнув замок, і став, як вкопаний. — Двері не відкриються! — простогнав. Годинник не був накручений і комбінація не наставлена.

Мати Агати істерично закричала. З каси глухо лунав крик переляканої дитини.

— Моє маленьке, — стогнала мати, — воно вмере зі страху. Відкрийте двері! Ох, розбийте касу!

— Нема людини ближче як у Літл Рок, яка відкрила б касу! — белькотів пан Адамс тремтячим голосом. — Дити-

ні не вистачить повітря. Що робити, пане Спенсер?

Мати Агати шарпала замок. Хтось навіть запропонував підкласти динаміт.

— Чи не міг би ти щось порадити, Ралф? — сказала Аннабел голосом просьби і розпучки.

Він поглянув на неї якось дивно і м'яко.

— Аннабел, — сказав, — подаруй мені троянду!

Аннабел відпняла від сукні рожу, Ралф обережно сховав її в кишеню, а потім скинув плаща і закотив рукави. І з цими рухами зник Ралф Спенсер, а повернувся до життя Джіммі.

— Розступіться! — сказав коротко.

Поклав на стіл валізу і відкрив. З того часу він наче втратив відчуття всього і всіх навколо. Викладав блискучі і дивні інструменти швидко й упорядковано, тихенько насвистуючи, як робив це завжди при роботі. В непорушній тиші всі стежили, наче зачаровані, за

тим, як його мініатюрне свердло прорізалося в сталеві двері.

За десять хвилин двері були відчинені і Агата, півпритомна впала в обійми матері.

Джіммі одягнув плаща і подався до виходу. Коли наближався до дверей, йому прочулось, що хтось крикнув: Ралф! Цей голос був колись йому знайомий, та він не застановлявся.

У дверях хтось стояв. — Здоров, Бен, — привітався Джіммі з тихою усмішкою. — Нарешті ти прийшов, що? Ну, ходім, мені все одно тепер!

І тоді Бен Прайс zareагував дивно.

— Я думаю, що ви помилилися. Мені здається, що ми з вами незнайомі. Це на вас чекає візник, правда?

Бен Прайс обернувся і пішов вулицею до міста.

Вільний переклад з англ. мови

Н. С.

ПРАКТИЧНІ ПОРАДИ

Якщо ваша кімната мала, — розмалюйте стіни, враз з дерев'яною обшивкою (панель), одним ясным кольором і покрийте всю підлогу лінолеумом або однокольоровим килимом, кімната виглядатиме багато просторішою.

Стеля, розмальована темним кольором, робить кімнату нижчою, світлим (особливо блакитним) — вищою.

Якщо у вас ясні меблі, то краще розмальовуйте стіни теплішим кольором, щоб виразніше виступили лінії умеблювання.

ПАЛАЮЧЕ СЕРЦЕ

Швидкий глісер мчав мене по Дніпру, і ось я побачив у червоних сутінках бані Софійського собору. Їх відблиск позолотив дахи всіх будинків міста, тільки пам'ятник Володимиру чорнів над Дніпром. Ми всі мовчали. І раптом відчувли, ніби з хвиль річки і мирного надвечір'я здійнялась і, мов з безлічі бандур, полилася пісня.

Мимоволі згадав надзвичайну людину з української історії. Тарас Шевченко свого часу був в'язнем і солдатом, зазнав всіляких принижень. Я уявив його у кайданах, коли він, брязкаючи ланцюгами, йшов до холодної і темної фортеці. Почувся голос сурми, що сповіщав про "екзекуцію". Навіть спочити не дали після жакливої дороги. І ось він проходить крізь два ряди озброєних палицями катів... Голі плечі засудженого швидко перетворилися у пошматоване м'ясо, заструмувала кров, а він, впавши униз обличчям на матрац, мовчить. Над фортецею похмуро гудуть дзвони, сповіщаючи про години нових страждань. Та ніхто не зміг задušити палаюче серце геніального Кобзаря. Про нього я і згадав тоді на

Дніпрі. За своїм драматизмом книга його життя не має собі рівних.

Плідний геній Тараса Шевченка здивував світ своєю красою. В його творчості відображена Україна того часу. Вдячність великому і нещасному рапсоду і досі безмежна. Немає людини, яка б не знала хоч однієї його пісні; його душа розсипалася у травах степів, у квітах, у чистому повітрі, у джерелах і річках чарівної української землі; його великий дух полинув до стіп Творця, а його тіло, замучене в кайданах і посічене палицями, покоїться, наче останки скитських царів, на високій могилі в Каневі. До тієї могили, до пам'ятника вогненному серцю ходять люди й сьогодні, як ходять паломники до біблійних місць. Ми глибоко вдячні Тарасові Шевченкові, ми шануємо його за світло і справедливість нового віку, боротьби за які він віддав своє життя.

Багато десятків років тому, розповідають люди, українські селянські сини у люту хурдлицю пробивались з Петербурга до сивого Дніпра. Вони своїми рогами розтинали морок, а грудьми — замети. Селяни мовчали, як мовчать тоді, коли проводжають покійника.

*) Е. Каміляр — сучасний румунський письменник.

Собор св. Софії в Києві

Скільки разів сонце розплющувало повіки і сходило над білими просторами? Скільки разів похмурі сутінки опускалися над дивним походом з півночі, із золотоверхої фортеці? Іноді вночі сани зупинялися у заїздах. Подорожні і візники дивилися на вкриті сірієм сани. Під цією свитою додому, до Дніпра, везли тіло Тараса Шевченка.

Напередодні його роковин слід згадати про всіх, хто ввітав у полотно часу хоч одну

нитку світла. Без них правда надовго б запізнилася, а ми ще йшли б у темряві і ще довго б стогнали. У полотно часу Тарас Шевченко вплив усі нитки свого великого серця. Він страждав, як мученик, але несхитно вірив у світлий ранок.

Настала ніч, мовчання і простір були безмежними. Я чув голос хвиль. А коли ми вдосвіта поверталися в Київ, він мрів у голубому серпанку. Іскрились башти і золоті бані Софії.

(“Газета літераре”).

ЖИВОПИСНЕ МИСТЕЦТВО КИТАЮ

Китай — це країна старовинної культури, що сягає багатьох тисячоліть. Одним з висловів цієї культури є китайське живописне мистецтво, якого пам'ятки збереглися ще з У-ІІІ сторіч до Христа.

Уже в п'ятому сторіччі до Христа існували основні форми китайської картини на шовку чи спеціально приготованому папері з волокон бамбуса, коноплі чи інших матеріалів, у виді звитків, що розвивалися горизонтально чи вертикально.

Чжао Мин-фу: Монгол на коні
(XIII ст.)

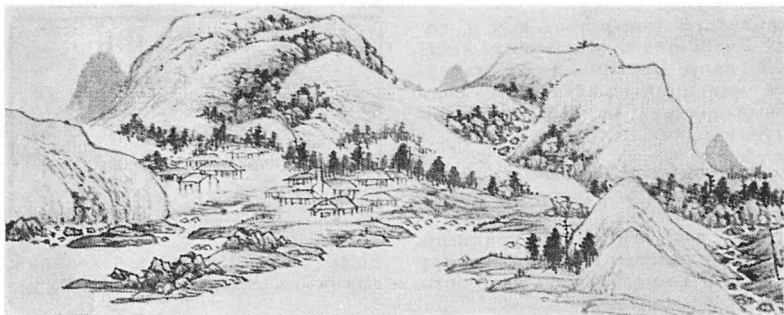
За основний матеріал для письма служили кольоровий туш, водяні краски, які нагадують акварелю, і гуаш.

Дуже інтересним пам'ятником малярства старовинного Китаю, що зберігся до наших днів, є малюнки в печерах буддійського монастиря Цянь Фодун в провінції Ганьсү з У-ІХ сщ. Саме тоді, за часів панування династії Тан, китайське мистецтво досягло вершин свого розцвіту. Тоді також усталились основні принципи китайського малярства: лінійний рисунок, плоске зображення людей і предметів, відсутність світлотіні, своєрідне розуміння і передача віддалі — відсутність лінійної, але наявність повітряної перспективи.

У тому часі виділились як окремі види малярства — пейзаж і жанр.

Виникнення жанрового малярства пов'язане з прізвиськом мистця Чжоу Фана (780-810 рр.), який залишив, між іншим, відому картину "ЯнГуй-фей після купелі", що на ній змалював красуню, оспівану тодішнім великим китайським поетом Бо Цюй-єм. У нього сміливий рисунок і вишуканий гармонійний кольорит, серед якого домінують червоново рожеві і зеленкуваті тони. За тодішнім звичаєм, слуги намальовані менші розміром, як Ян Гуй-Фей.

У наступних сторіччях на перший план у китайському малярстві починає висуватись пейзаж, яким мистці хочуть пе-

Сяо Юн-цун: Осінній пейзаж

редати красу своєї батьківщини та зв'язані з нею почування.

Одним з цікавіших малярів з періоду правління монгольської династії Юань (XII-XIV ст.) був мистець Чжао Мин-фу ((1254-1322 рр.), що рисував пейзажі, цвіти і птиці, а особливо прославився рисунками коней.

У тому самому часі творив також другий славний маляр — Ван Чжень-цен, що залишив мініатюрні картинки, т. зв. "гу-бі", сповнені реалізму і гурору. Божествам і геніям він давав обличчя своїх визначних сучасників.

В XVI ст., враз з розвитком китайської повістєвої літератури, розцвітає жанр книжкової ілюстрації. Тоді то прославився маляр Чоу Ін, який залишив цілу розмальовану поему "Поєма про покинуту жінку", де в низці картин розказав любов молодій жінки, що своїми віршами, мистецьки витканими на золотій парчі, намагається повернути любов свого чоловіка. Це ілюстрація до твору поетки III століття, Су Жо-лань.

Чоу Ін виявив себе прекрас-

ним рисівником і блискучим майстром кольориту. Його рисункові композиції вірні, а кольори ніжні і соковиті. Він рисує півтонами і тільки сильнішим червоним кольором оживлює загальний кольорит. Його пейзажі сповнені ліризму і поезії.

Пейзаж продовжує розвиватися також в XVI-XVII ст. При тому ж китайські малярі рідко коли малювали з пригоди. Вони старалися в першій мірі передати свої настрої. По-китайськи пейзаж називається "шань-шуй", що в перекладі означає "гори-води". І саме ці два елементи домінують у китайських пейзажах. Побачите їх також на кожній картині відомого в XVII сторіччі маляра Сяо Юн-цунна. Тільки подекуди видніють у нього зелені і поодинокі рибальські човни і хатки.

З кінцем XVII ст. зв'язана також творчість одного з найбільших китайських малярів цвітів Юнь Шоу-піна (1633-1690), що передавав їхню ніжність і красу.

На переломі XVII і XIX ст. позначився деякий упадок ки-

тайського малярства, хоч і тоді жило кілька відоміших мистців, напр. Ло Пінъ, який старався максимально скупили засобами віддати як найбільше змісту картини.

При кінці XIX ст. починає проявлятися в малярстві Китаю модернізм, що дещо відхиляється від минулих традицій. Представником цього напрямку є Жень Бо-нянь. Його творчість, в якій змальовує щастя і ра-

КАРТИНИ
українських мистців
МИКОЛИ КРИЧЕВСЬКОГО
і **А. СОЛОГУВА**
можна набуті через Вид.
"Ми і Світ"

дість життя, мала великий вплив на мистецтво XX ст.

Т. Н.

ОЛЯПКА

Сніг важкими шапками осів на кущах, пригнувши віти до самої землі. Великими брилами завис він над берегами гірського струмка. Тільки де-не-де вирізняються ополонки зеленуватої води, яка на бистрині здійсмається світлими бурюнами.

У засніженому сонному лісі одноманітно дзюрчить струмок по обмілинах. Під акомпанімент струмка затягнула солю пташка. Здала помітні рудувато-бура голівка, спинка, біла шийка, груди.

Це оляпка або пронурок. Ось пташка скочила на край ополонки. Один, другий раз, наче приміряючись, хитнулася і пірнула у крижану воду. Минуло з півхвилини і оляпка вистрибнула на берег.

Зимова купальниця пірнає у крижану воду не для розваги: на дні гірських струмків вона шукає личинок, водяних комах. Комахоїдним птахам важко зимою знайти собі їжу. Тому більшість з них відлітає на південь. Оляпці не страшні ні мороз, ні холод. Аби тільки були на річці ополонки, перекази. Тому селяться ці пташки на берегах швидких гірських річок, струмків. На Україні оляпки живуть у Карпатах, взимку часом залітають і в інші області.

Цікаво спостерігати, як ця пташка пірнає в ополонку, біжить по дну струмка і швидко визбирує комах та їх личинок. Завдяки жировому покриву, пір'я оляпки у воді не намокає. Дрібненькі бульбашки повітря вкривають все тіло пташки і в прозорій воді вона блищить, наче посріблена.

В. Пархоменко

— ЧИТАЄТЕ "МИ І СВІТ", ПОЗИЧАЮЧИ В ЗНАЙОМИХ, —
ЦЕ ДУЖЕ МИЛО. АЛЕ МИ ВОЛІЛИ Б, КОЛИ Б ВИ ПЕРЕД-
ПЛАТИЛИ ЙОГО.

УСПІХИ СУЧАСНОЇ ПСИХІЯТРІЇ

Психіатрія — наука про хвороби мозку. Вона вивчає порушення в нервово-психічній сфері людини і розробляє методи лікування і запобігання їм.

Психічні недуги були відомі ще в давні часи. Так, уже в ХУІ сторіччі існували спеціальні заклади для догляду за психічно хворими. Але наукова психіатрія, як галузь медицини, ще молода і налічує тільки близько ста років.

За порівнянню короткий час психіатрія зробила чималий крок уперед.

Які ж причини викликають психічні захворювання людей? Наука прийшла до висновку, що психози зумовлюються анатомічними або функціональними змінами тіла (включаючи мозок).

В психозі сучасна психіатрія вбачає своєрідну реакцію нервової системи і організму в цілому на труднощі, що виникають як в зовнішньому оточенні людини (в тому числі в соціально-побутовому і трудовому житті), так і у внутрішньому середовищі, тобто при різних захворюваннях тіла. Непосильні навантаження на клітини мозку, безпосереднє переживання, складні життєві ситуації, розумова перевтома — з одного боку, і несприятливі умови функціонування мозку через недостатній кровообіг, отруєння організму, недостатнє постачання йому поживних речовин і кисню при різних за-

хворюваннях — з другого, призводять до психічних хвороб.

Звичайно, у виникненні психозів, як і інших недуг, певне значення мають спадковість, властивості, набуті з дитинства, що зумовлюють тип, конституцію організму людини, тип її нервової системи. Проте роля цих факторів не є абсолютною, фатальною: вони тільки визначають більшу або меншу стійкість людського організму щодо хворобливих агентів.

Враховуючи суть і основні причини психози, сучасна психіатрія поділяє ці захворювання на п'ять великих груп.

Перша група — це так звані реактивні психози. Їх викликають психічні травми або надмірне розумове (мозкове) перенапруження. Ця група захворювань, що виявляється то в легких формах неврози, то у важких станах порушення психічного життя і супроводиться значною зміною поведінки людини, має сприятливий перебіг і, як правило, закінчується повним одужанням.

Друга група — так звані екозогенні (зовнішнього походження) психози. Вони виникають на ґрунті різних загальних інфекційних захворювань, отруєнь або хвороб внутрішніх органів, що призводять до істотних порушень обміну речовин. Ця група психози здебільшого супроводиться значним затьмаренням свідомості, втратою здатності орієнтуватися в ото-

ченні, іноді напливом галюцинацій і маячних думок, що викликають у хворих збудження і страхітливі переживання. Як і реактивні психози, вони здебільшого закінчуються повним одужанням.

Третя група — органічні психози. Це важкі захворювання, що вже з самого початку відзначаються зниженням пам'яті і розумових здібностей. Вони виникають тоді, коли в мозку гине певна частина клітин. Причини їх різноманітні: сифіліс, що уражає мозок, хронічне отруєння (особливо алкоголем), запальні процеси в мозку (енцефаліти, пухлини мозку, травматичні пошкодження черепа, артеріосклероза мозку, дегенерація мозку через патологічну старість тощо).

Четверта група — психози, причини яких ще й досі не зовсім точно встановлені. Це головним чином так звані внутрішні (ендогенні) причини. До даної групи належать такі важкі і поширені психози, як шизофренія, маніякально-депресивна психоза, почасти епілепсія. Наскільки з'ясувала сучасна наука, ці захворювання виникають здебільшого під впливом зовнішніх шкідливих факторів, але внаслідок певної схильності організму глибоко порушується тип обміну речовин і хвороба стає затяжною, що веде

до значної зміни в поведінці і характері особи.

І, нарешті, п'ята група — це природжені або набуті в ранньому дитинстві дефекти психічної організації. Мова йде про так зване природжене недоумство і патологічний характер, що в психіатрії зветься психопатією. Причини їх однакові: ураження мозку ще в утробі матері або в ранньому дитинстві.

Особливо небезпечним щодо виникнення психозів є стан загального ослаблення організму, виснаження, якщо в цей період одночасно діють психогенні травми і різні агенти, що викликають фізичні захворювання. Такий збіг є загрозливим і вимагає негайного профілактичного втручання, передусім відпочинку, а потім медичних заходів, які поступово усувають і знешкоджують ланцюг хвороботворчих факторів.

Великі зміни сталися в галузі режиму і лікування хворих у психоневрологічних закладах. Якщо раніше психіатричні лікарні були переважно місцем тільки ізоляції хворих, то тепер тут проводиться активне лікування їх з допомогою найновіших метод і препаратів. Завдяки цьому близько 70 процентів хворих, що потрапляють до психоневрологічних лікарень, нині одужують і повертаються до громадсько-корисної праці.

Дедалі ширше розвивається ефективне лікування різних психоз з допомогою штучно викликаного сну.

Відчутні результати дає використання при психозах гормонів (продуктів залоз внутрішньої секреції), багато яких тепер одержують штучно в ля-

Д-р А. ФЕДИНА

лікар, хірург, акушер

(напроти Вестерн Госпіталю)

386 Bathurst St.

Office: EM. 3-3661

Res.: WA. 1-1905

Д-р МИКОЛА ОСТАФІЙЧУК

Спеціаліст жіночих недуг

**відкрив лікарську канцелярію при
944 Ottawa St. — Windsor, Ont.****Tel. Off.: GL 4-9570; Res.: 112-TW 3-6657 або WH 5-6224****Приймає: 4—6 попол. за попереднім замовленням**

бораторіях. Застосовується інсуліна (гормон підшлункової залози) в підвищених дозах. Інсулінова терапія психоз, зокрема шизофренії, — великий здобуток наукової медицини. Успішно вживаються для лікування також гормони статевих і надниркових залоз (стероїдні гормони). З допомогою гормонів цієї групи вдається значно поліпшити стан психічно хворих на ґрунті виснаження і порушення обміну речовин. Помітного ефекту досягають лікарі, вживаючи також гормон мозкового придатку (гіпофіза) — так званий адренокортикотропний гормон, гормон щитовидної залози — тиреоїдин (останній особливо ефективний при деяких формах шизофренії).

Виходячи з нових даних про патогенезу (механізм розвитку) психічних хвороб, лікарі успішно вживають для лікування різні вітаміни, особливо ті, які сприяють посиленню окислювальних процесів в організмі (вітаміни В1, рибофлавін, нікотинова кислота). Недостатнє постачання мозку кисню і поживних речовин при психозах привело вчених до думки лікувати їх киснем і такими речовинами, як глюкоза, глютамінова кислота, препарати си-

роватки крові, що добре засвоюються тканинами, зокрема мозком.

Треба підкреслити, що ефективність всіх цих засобів у великій мірі залежить від того, наскільки правильно обрано певний засіб. Сучасна психіатрія володіє багатьма допоміжними методами дослідження, зокрема лабораторними, які дозволяють правильно визначити потребу в тому чи іншому методі лікування. На зміну так званому емпіричному принципу лікування психоз прийшов раціональний принцип, що ґрунтується на глибокому знанні причин і закономірностей, які лежать в основі кожного окремого випадку психічного захворювання.

Окремо слід спинитися на одній з найдавніших метод лікування, що застосовується у випадках так званих хронічних станів, коли йдеться не стільки про хворобливий процес, скільки про певний дефект психічної діяльності, що залишився після хвороби. Ми маємо на увазі так звану трудотерапію. Лікування спеціально підбраною дозованою працею як з умовах звичайного життя, так і в спеціальних закладах, що сприяє значній компенсації психічного дефекту за рахунок

розвитку функцій неуражених частин мозку.

Трудотерапія, як і інші методи лікування, повинна проводитися в умовах психотерапії, тобто психічного впливу на хворого з боку лікарів, персоналу і всіх інших, що оточують хворого. Тільки при чуйному, сердечному і глибоко гуманному ставленні до хворого лікувальні заходи можуть дати належний ефект. Наш досвід вчить, що іноді така підтримка з боку медичного персоналу, родичів, усіх, хто стикається з хворим, може бути основним фактором його оду-

УКРАЇНСЬКІ РАДІОСЛУХАЧІ!

Слухайте кожної неділі
в год. 8.30 — 9.45 вранці
мистецької української
радіопередачі

ЮРІЯ ЛАВРІВСЬКОГО

на хвилі W. W. O. L. — 1120

жання. Тому то психіатри приділяють велику увагу організації оточення (умов життя) хворого не тільки під час перебування його в лікарні, але й після виписки додому.

КОЖНИЙ ГЛЯДИТЬ ПО СВОЄМУ

Жан Герберт, один із найкращих знавців Індії й автор численних студій, присвячених цій країні, розказує в одній із своїх праць про інтересний епізод з часів його перебування в Індії.

“У 1936 році — пише він — я був гостем одного індуського монастиря у Бангалорі. Ченці прийняли мене як посланця Божого з тією орієнтальною гостинністю, яку нам важко собі уявити. Коли прийшов мені час вибратись у дальшу подорож, я, хоч знав, що це проти місцевого звичаю, — уважав своїм обов'язком подякувати вельмишановному настоятелю монастиря за цю небуденну гостинність. Коли я говорив слова подяки, він суворо зморщив чоло і сказав: “Ви нічого не зрозуміли. Для вас особисто ми не зробили нічого. Це була тільки нагода, що Бог у нас, послужив Богові у вас. Це все! Господь завжди дає і Господь завжди одержує, він є завжди і скрізь”.

Отже, — каже Герберт — кожний індус може підписатися під словами Христа: “Люби Господа свого всім серцем і всією думкою твоєю і люби ближнього свого, як самого себе”.

КРАСА Й РОЗУМ

Одна красуня написала письменникові Дж. В. Шову листа: “Маестро, вас уважають за наймудрішого чоловіка, а мене за найкращу жінку на світі. Якщо ми подружимося, то наші діти, одидичивши ваш розум і мою красу, будуть наймудрішими і найкращими.”

Шов відписав на це: “Дорога пані, з боєм мушу зрезигнувати з вашої ласкавої пропозиції. Бо ж нема гарантій на те, чи не дістали б наші діти в спадку моєї краси і вашого розуму.”

ПРИЛЕТИШ, ЛАСТІВКО

Мудрець старинної Еллади сказав: — "Одна ластівка не приносить весни". Не знаю, де сидів великий Арістотель, дивлячись на лет ластівок. Може на могутньому Акрополі, а може розмовляв з добрими приятелями. Своім пронизливим зором либонь глядів він у блакить рідного неба і в задумі, понад оливкові сади мережав величні мислі перелетного існування, зазублюючись у невлповиме буття.

Купаються у блакиті небес маленькі, швидкі щебетуни. Вони жителі повітряних хоромів. Їм товаришить безліч інших подруг різних видів і барв. Багата краса, незбагнута, нескоплена найвибагливішим мистцем нашої метушливої планети.

Як ласкаво щедрить земля людську істоту! Багатючими дарами дня, соняшним сяйвом, блакиттю небес, міріадами зірок.

Тисячі казок, загадок, легенд сповивають існування людини, насиченої гнівом, сповитої надією, завітчаної любов'ю. Незглибимий вулкан пристрастей колише війни, бажання слави, помсту, пролив крові.

Коловоротом дрібнесенької поділки календаря біжать пори

року: весна, літо, осінь, зима, — весна...

Думають, творять, борються, складають симфонії великої любови у колісці рідної Батьківщини чи на згарищах святих руїн. Пташиним летом незбагнаних істин линуть у метафізичність буття.

Ще одне доповнення до нашої збірки "Дерев'яні церкви у Україні": церква у Словіті, пов. Золочів. Це рідке фото надіслав нам приятель нашого видання о. Є. Дмитрук.

ДЕРЕВ'ЯНІ ЦЕРКВИ В УКРАЇНІ

Це 48 сторінок ілюстрацій найдорожчих пам'ятників українського архітектурного мистецтва (72 церкви з усіх земель України), — на найкращому папері, за ціну

ТІЛЬКИ 1-ГО ДОЛЯРА!

Замовляйте в адміністрації "Ми і Світ".

Чого ж лякатися вічного і безсмертного? На його канві мережиться слава, воля і глибинь життя.

Деся сміється рідна весна, пахне сита рідна земля. У трепітливому повітрі пролетіла щебетунка-ластівка. Понад сотні димарів, понад скрегіт заліза, лявіни поту і ворожу лайку.

Стрибнув зайчик, опроміне-

ний сонцем, боязко підкрався під колгоспні стіжки.

День вперто виборює у ночі більше часу. Зеленіють заковані лани. Хтось бачив уже перших лелеків.

За тиждень — два зависнуть у повітрі жайворонки-віщуни і співатимуть про майбутнє прекрасне життя на чарівних роздаллях України.

ШОВ ПРО ПОЦІЛУНОК

Молоденьке дівча запитало раз англійського письменника і драматурга Дж. В. Шова, що він думає про поцілунок?

— Саме позитивне! — відповів Шов. — Ще ніхто досі не помер від поцілунку, а навпаки, завдяки йому, дуже багато побачило світ!

КАШМІР — ЯБЛУКО НЕЗГОДИ

Для більшості з нас питання якогось там Кашміру або не існує, або зовсім неясне. Для тих, хто вчився географії (дуже мало), або хто ходить до кінотеатрів (дуже багато) — Кашмір є тільки чарівною країною багатих магараджів і менш приємних зміїв-окупляників.

Від декількох тижнів назва Кашміру збивається нам увічі газетними заголовками: ОН обговорює справу Кашміру, Кашмір колиська незгоди в Півд. Азії, Підготовляється свята війна в Кашмірі...

Про що властиво йдеться?

Князівство Кашміру, просто-ром приблизно величини половини України, своїм західнім крилом розбивається об ланцюги Гімалаяв, що пробігають по ньому багатьма пасмами творячи прекрасні краєвиди. Звідси й назва "Азійська Швейцарія".

Довкола себе Кашмір має могутніх і не надто приязних сусідів: Пакістан, Індія, Китай і СССР.

В основному це рільнича країна, з великими туристичними можливостями (називають її також "Городом Азії" та "Раєм для мисливців і туристів").

Кашмір мусить дати проживок приблизно чотирьом мільйонам мешканців (4,100.000), з яких велика більшість є визнавцями могоммеданської релігії (78%). Адміністративно Кашмір був поділений на три провінції. Цей поділ існував так довго, поки "милі сусіди"

— Пакістан та Індія не посунулися кожне один крок вперед. Почалась війна, Об'єднані Нації інтерв'ювали і край поділено покищо на дві окупаційні смуги, обабіч демаркаційної лінії.

Все це сталося недавно, всього 15 серпня 1947. Уступаючи з Індії, В. Британія доручила своїм недавнім підданам поділитися спадком.

Сто років раніше, в 1846 році, Кашмір поклав перший скромний крок на шляху історії: Індійська Компанія (англійська) продала його одному індусові. Мешканці країни, майже всі могоммедали, не надто зацікавилися цією трансакцією: вони просто змінили пана.

Коли ж Англія відходила, то Кашмір залишився одним з тих князівств, що їм дано свободу поилучитись до Індії, або до Пакістану, залежно від їхньої волі. І саме в тому лиху, що й Індія, і Пакістан, вживали всіх засобів, щоб ця "воля" була по їхньому боці. З цього вибухла війна.

Почалося від т. зв. добровольців, з яких одні допомагали поневоленим по могоммеданському боці, а другі — магараджі, що заступав інтереси Індії. На території Кашміру повстав революційний провід, який Індія назвала "бунтівниками", а Пакістан "вільним урядом". Повстанці почали загрожувати столиці магараджі Срінагарові, отже магараджа втік до Джамму. Йому пішла в допомогу індійська армія, але до-

рогу їй загородили пакистанські "добровольці".

В листопаді 1947 року ця проблема вперше знайшлася на порядку нарад Об'єднаних Націй. Рада Безпеки вдоволилася схваленням резолюції, що доручала перевести плебісцит серед населення. Вміжчасі індійські війська ввійшли на територію Кашміру, "щоб забезпечити мир". Зчерги пакистанські війська і собі "в ім'я принципу невмішування" та "щоб запевнити безпеку" вмаршували до Кашміру. Війна тривала до 1 січня 1949 року, коли під пресією ООН обидві сторони затримались на демаркаційній лінії.

Від того часу Кашмір і світ дуряться ілюзіями мирного полагодження спору. Вміжчасі в Об'єднаних Націях схвалено цілі гори резолюцій про демілітаризацію Кашміру і вільний

плебісцит. Пакистан на все погоджується, вірячи, що плебісцит — завдяки могаммеданській більшості, вийде на його користь. Куди більше комплікує справу Індія і Неру, який на міжнародному полі так добре відіграє ролю ангела миру, не такий то вже згідливий, коли йдеться про свої власні інтереси.

Крішна Менон, індійський делегат в Об'єднаних Націях, алярмує, що Пакистан підготує "ягуд" — святу війну, змобілізувавши численні племена. Мир загрожений, отже Рада Безпеки повинна б вислати там свої поліційні відділи, але Індія на це не погоджується, уважаючи, що це було б порушенням хартії ООН.

Отже, справді готова вибухнути "свята війна".

М. К.

СВ. ПИСЬМО ПРО ПРИЯЗНЬ

(Книга Сираха, 22, 19-23)

Діткнися ока, викличеш сльозу, вдар по серці — збудиться почування.

Кинь каменем на птиці, сполюаєш їх, опогани друга, — приязнь скінчена!

Вийняв ти меча проти друга, не втрачай надії — завернути можеш. Також уста відкривши на друга, не лякайся, — поєднання можливе. Тільки при нагані, наклепі і зраді тайн, тільки при них відходять усі друзі.

Будь вірним своєму другові в горі-біді, тоді і в щасті з ним будеш веселитись.

Переклав о. В. Дзьоба

НАЇВНІСТЬ ДИТИНИ

Малий Івась завжди ввечері одягав піжамку, а опісля говорив молитву. Раз, в неділю, взяла його мати вперше до церкви.

— Що ці люди роблять? — запитав Івась, побачивши повну церкву чоловіків і жінок.

— Моляться, дитинко.

— Як, без піжамок?..

НА КАНАДСЬКОМУ ОЛІМПІ

З усіх країн, що їх довелося нам пізнати підчас нашої мандрівки по світі, Канада є тією державою, де сірому громадянину ще найлегший доступ до всіх високих особистостей, з міністрами включно. Може тому, що тут міністри, які є рівночасно послами, краще знають ціну кожного виборчого голосу.

Звичайно, що ще куди легшим є цей доступ для журналістів, редакторів газет, які своїми виданнями оформлюють думку тисячів виборців. Ми мали змогу переконатися про це в днях 10-12 лютого ц. р., коли враз з кільканадцяти репрезентантами різномовних торонтонських газет були гістьми найвищих урядових осіб в столиці Канади — Оттаві.

Ніде краще не мається уяви про відношення і залежність уряду від народу, як саме в

парляменті. Сидите на галерії і бачите внизу, мов на долоні, залю засідань. Перед вами спікер, ліворуч послы урядової партії, посеред них лавки уряду, а праворуч опозиційні партії. І ось народ (тобто послы) закидають уряд питаннями, критикою, домагаються вяснень. Один за одним, на виклик, встають міністри й відповідають. Їхні відповіді зустрічаються то з оплесками, то з немилим стукотінням пультів. Весь час безупинна напруга.

Коли того ж вечора, на спільній вечері ми говорили з одним з міністрів, він щиро прихитнувся на нашу завагу, що бути міністром — це важке звання.

Усі, кого бентежить його неспівміливість, трема чи нервозність, могли б легко вилікуватися, побувавши на засіданні парламенту та на зустрічах з

**Шато Льюріс в
Оттаві, де жи-
ли репрезентан-
ти національних
видань**

У своїй канцелярії в будинку парламенту прийняв представників преси прем'єр Сен Лоран (праворуч Прем'єра, мін. Пікерсгіл).

високими достойниками. Чимало з цих людей, які безупинну зустрічаються з людьми і промовляють, також не вільні від цієї слабости і потребують іноді й кільканадцяти хвилин, щоб спанувати себе й призвичаїтись до оточення. До того ж часу, як і ми — смертельники, вони нервово запинають, то розпинають гудзики свого піджака, носять вгору чи вниз раменами, а іноді і витирають з чола піт.

Бо міністри, — це також тільки люди.

“Шато Льюріє” — де ми замешкали побудоване на зразок справжнього замку, хоч йому всього кількадесят років і влаштування в ньому зовсім модерні. Воно, ще не має історії, зате ж історію Канади творив сам Льюріє, якого ім'я воно носить, один з канадійських прем'єр-міністрів кінця XIX сторіччя. Про нього розказав нам під час обіду, влаштованого міністром громадянства й імміграції п. Пікерсгілем в будинку парламенту, наш сусід при

столі, п. Лесаж — міністер Північних територій.

До речі, наступного дня, перебуваючи на засіданні парламенту, ми мали приємність слухати блискучу промову саме п. Лесажа, що з непересічною краснорічністю аргументував потребу більших кредитів на оборону канадійської Півночі.

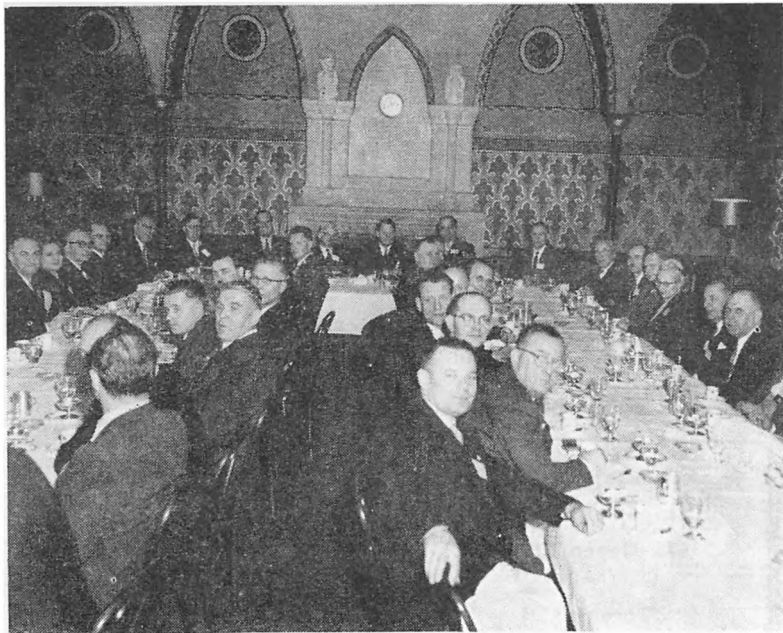
В одній з прекрасних заль шата Льюріє наш пресовий клуб влаштував у реванж прийняття для запрошених членів уряду і парламенту. Поміж на-

шими гістьми були також три симпатичні українські посли пп. Старчевський, Заплітний і Головач та високий службовець міністерства, п. д-р Кисілевський. Вони уособлювали ту реальну силу, що її являє собою український елемент в Канаді.

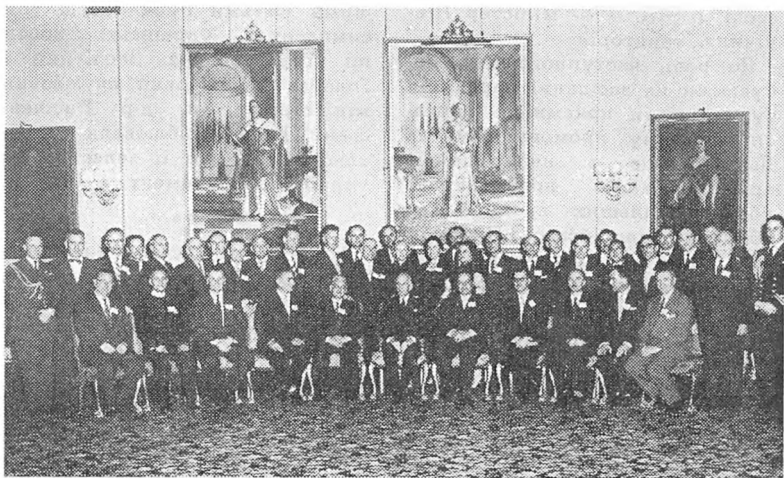
**
*

У канцелярії прем'єр-міністра Дост. Сен Лорана, панує ділова атмосфера.

У доволі швидкому темпі відбувається акт презентації і

В одній із заль парламентарного будинку гостив представників національної преси обідом Дост. Пікерсгїл, міністер горожанства й імміграції; в обіді взяли участь також інші міністри і посли.

**Ген. Губернатор Канади, після авдієнції і коктейлю, засів з ре-
презентантами преси до спільної фотографії.**

стиску руки, промови та спіль-
не фото.

Прем'єр Сен Лоран недавно
відзначав своє сімдесят'ять
річчя. Але старість непомітна
ні на його обличчі, ні в його
енергійній мові. Він живо інте-
ресується всіми справами та
радий усім допомогти.

Дост. Сен Лоран має тепер

вже славу одного з найбільших
прем'єрів Канади.

Канада — це домінія Англії.
Тут льояльно зберігаються всі
зовнішні форми підлеглости
англійській королівській коро-
ні, що її уосібленням є Генера-
льний Губернатор.

Справжнє керівництво долею
країни давно вже перейшло в
руки народу і його виразни-
ків: парламенту й уряду. Про-
грамові промови Генерального
Губернатора, — це ж не секрет,
— наперед опрацьовуються і
кожне слово продискутовуєть-
ся на засіданнях уряду.

Коли б не особистість самих
Губернаторів, їхня роль була б
доволі невідчужна. І саме тут ви-
являється великий політичний

R. MYNDIUK & SON

Всі роди асекурації

575 Queen St. W.

(над Аркою)

Toronto 2B

Office: EM 6-6326

Res.: LE6-4444

розум Англії, що на ці пости визначається справді гідних людей.

Ексцеленція Мессей роззброїв нас усіх тим, що після церемоніального представлення і стиску руки почав товариську розмову з кожним журналістом зокрема. І зразу ж усі обсту-

Група журналістів з Ген.-Губернатором: сидять — праворуч Ексцеленція В. Мессей, ліворуч — голова Етнічного Пресового Клубу Б. Тенгунен; стоїть перший зліва — ред "Ми і Світ" М. Колянківський, а біля нього інж. О. Тарнавський з "Вільного Слова".

GOVERNMENT HOUSE
OTTAWA

21st February, 1957.

Dear Mr. Kolankiwsky,

The Governor-General greatly appreciated your kind letter thanking him for receiving the members of the Ethnic Press Club of Toronto. His Excellency himself enjoyed the occasion very much indeed.

I am enclosing with this letter a glossy print which you asked for to use in your magazine "We and The World" and I would be grateful if it could be returned to me when it has served its purpose.

Yours sincerely,

Lionel Murray
Secretary to the Governor-General.

Лист Ген. Губернатора до Редактора "Ми і Світ" з подякою за відвідини і дозволом опублікувати надіслане фото.

пили його півколом, як студенти свого професора. До речі, Ген. Губернатор справді був раніше професором.

Одягнуті в пишні мундири, ад'ютанти також визбулись своєї напушености та за чаркою вина ділилися своїми захопленими спогадами про колишній побут Королеви в Канаді і мрійливими очікуваннями на близький приїзд.

Люди, зокрема маса, люблять недоступну таємничість королівських хоромів і блиск корон та діядемів. Навіть Франція, що перша знищила королівський престол, готується прийняти гостю — Королеву Англії, з небувалою ще в історії пишності.

Група українців на коктейлі, влаштованій Прес. Клубом для членів кан. уряду і послів; стоять від ліва: бр. Приходько ЧСВВ ("Світло"), ред. Солонинка ("Гомін України"), посол Заплітний, посол Головач, посол Старчевський, д-р В. Кисілевський, ред. Домазар ("Батьківщина"), ред. Волиняк ("Нові Дні"), ред. Колянківський ("Ми і Світ"), інж. Тарнавський (напівзакритий, "Вільне Слово").

тою. Весь Париж вийде на береги Сени, якою проїжджати-ме королівська фльотилля!..

Докраю осіріле й збуденніле життя потребує позолотки.

М. К-ий

ТУНЕЛЬ ПОПІД МОН БЛЯНК

Франція й Італія вже одобрили проєкт будови тунелю попід масив Мон Блянку — найвищого верха в Європі. Це буде найдовший тунель світу (11 км. 900 м.), що коштуватиме 9 мільярдів фр. франків.

МАЛЕНЬКІ СВІДКИ ВЕЛИКИХ ПОДІЙ

...Геолог востаннє уважно переглянув куски гірських порід, що заповнювали вузькі простінки скриньки, і замислився. Пройдено вглиб уже три тисячі метрів, проте здобута з свердловини порода все "німа", вона не дає геологові ніякої відповіді на його питання.

В процесі проходки свердловини зустрічались різні шари порід: глина змінювалась пісковиком, потім ішла глиниста сланцювата порода, далі знову зустрічався пісковик — і так було аж до трьох кілометрів глибини. Але в жодному піднятому на поверхню зразку гірської породи не знайдено нічого, що могло б пролити хоч трохи світла...

Коли б у цих породах були хоч які-небудь відбитки чи залишки вимерлих рослин або тварин, наприклад, морських раковинок, — тоді пісковики і глини "заговорили" б. Вони "розповіли" б геологові про вік порід, дали б йому змогу визначити геологічну будову того місця, де закладено свердловину, підказали б, які шари порід слід додатково дослідити на корисні копалини і т. д.

Однак ніяких відбитків або найменших залишків давніх рослин чи тварин на кусках порід не було, і тому геологові довелося тільки доповісти, що геологічна будова важливого району залишилася невідомою.

Проте на цьому не закінчується дослідження породи.

...Лябораторія науково-дослідного інституту. Тут цікавляться не стільки тим, чого більше в кожному зразку добутої гірської породи, скільки тим, що важливіше в ньому і чого не можна побачити неозброєним оком. З цією метою ляборант дробить гірську породу в фарфоровій ступці, варить порошок у склянці з розбавленим водою лугом, потім промиває породу дистильованою водою, відстоює її і, відділивши породу від лугу, перемішує пробу у вузьку скляну пробірку. Далі ляборант наливає в пробірку важку рідину, питома вага якої в два з половиною рази більша, ніж води, і збовтує суміш. Потім збирає все, що виплило на поверхню важкої рідини, і переносить разом з каплями цієї рідини на чисте, прозоре скельце, яке переходить у руки дослідника. Він накриває ці каплі важкої рідини іншим тоненьким скельцем і кладе на столик мікроскопа готовий для дослідження препарат. Якщо збільшити його в 200 раз, то можна помітити, що в препараті плавають дуже малі жовтувато-бурі тільця. При збільшенні їх у 600 раз видно, що вони мають певну форму і будову, діаметр тілець дорівнює в середньому 30-60 мікронам (мікрон — тисячна частка міліметра).

Тільця мають округлу, трикутну чи іншу форму. Вони являють собою лише оболонку спор, з допомогою яких колись розмножувались нині вже вимерлі рослини. У свій час ці оболонки були поховані разом з глинистими і піщаними породами і протягом сотень мільйонів років були свідками геологічної історії Землі. Тільцям минуло сотні мільйонів років. Вони багато чого "знають" і, ніби букви книги, якщо їх скласти в слова, можуть розповісти про давнє минуле.

Геологічні розрізи можна порівняти з книгами. Вони склалися протягом сотень мільйонів років. І хоч вони дуже товсті (товщина їх іноді сягає кількох десятків кілометрів) і за довгий час свого існування пошкоджені, до того ж у них нема багатьох "сторінок" ("сторінками" тут є шари гірських порід), хоч "написані" ці "книжки" особливими шрифтами, проте в значній мірі геологидослідники їх уже розшифрували і прочитали. Як, коли, при яких умовах утворювались шари гірських порід і які корисні копалини вони містять — ось що передусім привертає увагу кожного геолога.

Одне з найважливіших питань, яким насамперед цікавиться геолог, це послідовність нашарування гірських порід або відносний вік шарів (тобто, який шар породи є старшим чи молодшим по відношенню до інших шарів, що його супроводять або перебувають від нього на тій чи іншій віддалі). Це питання розв'язується з допомогою знайдених у шарах порід різних залишків рослин і тварин. Залишки ці є ніби буквами і складами, нерівномірно й рідко розсіяними на "сторінках" (шарах порід) "книжки". Геологові треба зібрати такі букви і склади в слова й речення і прочитати по них про вік шарів гірських порід, про корисні копалини, що містяться в них, і про інші важливі явища, які відбулися колись в історії Землі.

Буквами і складами є залишки спор і пилку, що зустрічаються набагато частіше, ніж усі інші відомі залишки. В період розмноження кожна рослина дає сотні мільйонів спор або пилинок. Відомо, наприклад, що суцвіття шавлію дає за одне літо 4 мільйони пилинок, суцвіття сосни — коло 6 мільйонів і т. д. Викопні стародавні рос-

ОГОЛОШЕННЯ

Просимо Вп. Учительський Збір, Учениць та Учнів колишньої Української Народної Школи імени Митрополита Андрея Шептицького в Регенсбурзі, Німеччина, надіслати свої точні адреси для встановлення з нами зв'язку. Ближчі інформації подамо листовно по одержанню адрес.

Юрій Яримович

кол. учитель

842 N. Hoynе Ave., Chicago 22, Illinois

Українські Часописи в Західній Європі, Південній Америці та Австралії просимо про передрук.

Юрій Теодорович

кол. управитель школи

лини в свій час також давали величезну кількість спор або пилку, від яких залишилися тільки оболонки.

Оболонки спор і пилку складаються з воскоподібних речовин, що дуже добре зберігаються в осадових гірських породах. Так, деякі оболонки іноді налічують близько півмільярда років. Слід відзначити, що в кожній (різного віку) товщі гірських порід є свої, властиві їй залишки спор і пилку, які відповідають певним рослинним групам, що існували в той чи інший період розвитку Землі і утворення гірських порід.

Під впливом фізико-географічних умов, які весь час змінювались, змінювався і рослинний світ. Одні групи рослин вимерли зовсім, інші дали відгалуження, що згодом поширились, далі з'явилися нові групи рослин і т. п. Ця зміна стародавнього рослинного покриву відбита в споровому складі порід, що нагромаджувались одночасно з існуванням того чи іншого рослинного покриву.

З дуже віддаленої від наших днів геологічної ери, яку звуть протерозойською (археозойською), до нас не дійшли будь-які рештки наземних рослин. Тому у відкладеннях цієї ери не знайдено спор і пилку. В осадових відкладеннях наступної, менш древньої, палеозойської ери, що почалася близько п'ятисот мільйонів років тому, виявлено залишки спор і пилку і в дуже великій кількості майже серед усіх типів порід. Відкладення цієї ери багаті на кам'яновугільні родовища, родовища нафти, кам'яної солі, заліза, міді й ін.

В породах кембрійського — найдавнішого періоду палео-

зойської ери — знаходимо спори перших, найбільш примітивних напівводних чи наземних рослин. Ці спори мають незначну величину, округлі обрис, гладку чи шершаву поверхню, що свідчить про водний або прибережно-водний характер рослин, до яких належать зазначені спори.

Встановлено, що в девонський, менш древній період, від якого до нашого часу минуло близько 300 мільйонів років, папороті і хвощі надійно завоювали сушу. В породах цього періоду зустрічаємо велику різноманітність гарних своєю формою і скульптурою спор, що розповідають про появу в деяких місцях земної поверхні значних заростей і лісів, торфовищ тощо, хоч клімат був тоді ще не досить сприятливий (на чималих просторах він був посушливий).

Пишним розквітом рослинного світу характеризується наступний період — кам'яновугільний. Товщі гірських порід вказаного періоду містять великі поклади кам'яного вугілля. Саме в цей період утворювалися дорожочинні корисні копалини вугілля Донбасу.

На неосяжних просторах земної поверхні шуміли колись буйні ліси, що складалися з гігантських, дивних рослин: плаунових, папоротей, хвощів. Тепер в осадових гірських породах знаходять багато залишків їх стовбурів, кори і листя, з яких згодом утворилось кам'яне вугілля. Але найбільше зустрічається в породах цього віку різноманітних спор.

За теплим і дуже вогким кліматом кам'яновугільного періоду настає посушливий клімат пермського періоду. В цей час

з'являються перші шпилькові рослини. В породах даного періоду зустрічається багато пилку. Посушливий клімат призвів до поступового зникнення вогколюбних плаунових, хвощів, до висихання багатьох морів і нагромадження великих покладів кам'яної солі (в Донбасі).

Далі настає мезозойська ера. Вона почалась коло 200 мільйонів років тому. В першу частину цієї ери завершується розвиток незвичайних для нас лісів. Наприкінці її з'являються дуже близькі предки знайомих нам тропічних рослин — таких, як пальма, магнолія, мирта та ін. В породах, що нагромадились у мезозойську еру, знаходимо безліч пилку рослин.

В наступну кайнозойську еру — нову еру — поширюються квіткові рослини, більшість яких — це близькі родичі тих, якими милуємося ми в наших дібровах і лісах. До них належать дуб, береза, вільха, липа і багато інших листяних рослин.

Отже, знайдені в гірських породах і досліджені під мікроскопом маленькі свідки минулого — залишки спор і пилку — розповідають нам про вік гірських порід, навіть про клімат та інші умови.

Так наука освітлює стародавню історію Землі, крок за кроком розкриває перед нами таємниці далекого минулого.

ВСЕ ТАКИ ЛОГІЧНО

До крамниці увійшов старший, симпатичний пан.

— Скільки коштує цей "скач"? — запитався, вказуючи на пляшку.

— "Скач" продається по 6.35 дол.

— Гмм, — це мене коштувало б 12.70, — півголосом сказав старушок. — Чи ви маєте щось дешевше?

Продавець хвилину подумав, поглянув на покупця й чемно сказав:

— Я маю тут ще за 5.75.

Старший пан хвилинку призадумався.

— А це мене коштувало б 11.50.

Він переглянув ще багато пляшок різних напитків, аж вкінці рішився на одну.

— Могли б ви мені сказати, мій пане, — запитався продавець, — пощо ви множите ціну вдвоє. Невже ж ви бажаєте собі ще одну пляшку?

— О, ніколи в світі, — але, бачите, я так собі міркую, що несправедливо було б служити гірше Богові, як чортові. Отже, кожного разу, коли роблю видаток, щоб задовольнити гріх, я даю таку саму суму на церкву. Таким робом я ніколи не забуваю Бога, і найчастіше мої грішки стають такі дорогі, що я собі на них не можу дозволити!..

ПИТИ, ЦЕ ЖИТТЄВА КОНЕЧНІСТЬ

Не можна подумати собі навіть життя без води. Саме поняття життя вже пов'язане із заспокоєнням потреби води в організмі.

Вода була першим напитком людини. Але вже дуже швидко, за прикладом своїх дітей, людина почала користуватись також звірячим молоком, яке не тільки заспокоювало спрагу, але й давало поживу організму.

Все таки досліди виявили, що раніше, заки пити молоко, люди пили кров із вбитих звірят. Просто тому, що дикі звірята, заки освоїлись, не давали себе доїти. Отже кров була першим напитком органічного походження, що збагатив людську поживу. Ще й сьогодні Ескімоси вважають кров скріплюючим напоєм. Підчас недавніх експедицій в глибині Африки зустріли дикі племена, які із своїх отар випивали саму тільки кров.

В розшуках оп'яніння

Вже від самого початку людина шукала в напиту чогось більше, як самого тільки заспокоєння спраги. Примітивний чоловік вже перед відкриттям вогню зміг знаходити рослини, яких сік спричиняв оп'яніння. Першим ферментованим напоєм був питний мед (мед, розпушений з водою у відношенні 1:5-12 дає напитек, що має 3-13% алкоголю). Його пили вчасніше як вино.

Опісля людина набиралась щораз більше практичного

знання: почала приготувати собі алкоголеві напитки з овочів дерев і кущів: диких вишень, порічок, пальм, агав, цукрової трощі тощо.

Виноградні зина почали люди робити в Європі. Ассирійці робили вино з пальм, індійці з кокосів, африканці — з бананів, мекіканці — з агав, мекіканський "пульп", антильське "мабі" і китайський "самшов" відомі ще з-перед християнської ери. З того ж старовинного часу виводяться напитки на базі картопель і всіх родів овочів.

Уся ця різноманітність напитків зродилася із konieczности людини заспокоїти свою спрагу.

Організм — це в більшості вода

Насправді вода перевищує всі інші складники людського організму і становить дві третини його тягару. Є живі організми, де ця пропорція ще більша. У деяких водних істот вода становить 9/10 їхнього тіла, а в медуз аж 98%.

Вода позаклітинна становить в людському організмі 20-25% його ваги, а вода міжклітинна — 50% ваги. Вода — це плин, що посідає найбільшу специфічну теплоту; вона виконує в організмі роль кальорійного рівноважника. Харчі й напитки мусять дати організмові кожного дня стільки води, щоб були вирівняні всі витрати і щоб водний запас тіла не підпав ніяким змінам.

**КРАМНИЦЯ ЗАЛІЗНИХ І ВСЯКИХ ГОСПОДАРСЬКИХ
ТОВАРІВ****608 QUEEN STREET WEST — TEL.: EM 3-3129**

(на захід від Бетирст Ст.)

**Залізні товари — Кухонне начиння — Скляні вироби —
Ремісничі приладдя — Фарби і малярський посуд — Буді-
вельні матеріали — Радіо та Телевізори.****Добрий товар, приступні ціни
ГУРТОВИЙ Й ДЕТАЙЛІЧНИЙ ПРОДАЖ****Доставляємо товар додому!****П. НАУМЧУК і В. БОЙКО — власники**

Обраховують, що організм виділяє із себе нормально 1500 сант. кубічних води, якщо людина перебуває в спокої і серед нормальної температури.

Недостача води виснажує організм багато швидше, як недостача поживи. І тоді, коли

людина помирає без харчів приблизно по шістьдесяти днях, то без води наступає смерть вже по 12-15 днях. Вона може прийти ще швидше, якщо входять у гру інші чинники, наприклад, змучення, висока температура, сухе повітря тощо.

З паризьких виставок**РИБА З ГЛИБИНІ 7.500 МЕТРІВ**

У Парижі відбулася на днях незвичайно цікава данська океанографічна виставка. Виставлено результати праці спеціальної експедиції, що досліджувала життя на найбільших морських глибинах.

Просто унікальним експонатом була риба, яку при допомозі спеціального кабля зловлено на глибині 7.500 метрів. Вона зовсім сліпа, без кольору і може витримати тиск 1000 атмосфер.

Відвідувачі могли також оглянути безліч пород різних раків і звійд, що живуть на великих глибинах. Експедиції пощастило відкрити життя і на глибині 10.000 метрів.

КІМОНО ВПРОДОВЖ ВІКІВ

Японці влаштували оце в Парижі виставку історичного розвитку свого національного одягу — кімона. Виставлено там усе, починаючи від зразків з VIII ст., аж до модерних кімон — творів сучасних домів моди.

Малий деталь, який пахне майже анахронізмом: Японка, одягнена в традиційне кімоно, має на собі 14 частин одягу і 6 поясів!

ЄВАНГЕЛІЯ З II СТОРІЧЧЯ

Перед кількома тижнями єгипетська пропаганда пустила в світ вістку, що ізраїльські відділи спльондрували старовинний православний монастир св. Катерини на горі Синай. На щастя, виявилось, що ця вістка неправдива. Коли б згорів цей монастир, то з ним згоріли б найстаровинніші рукописи св. Письма, що переховуються в його бібліотеці. Це ж бо звідтіль походить "Сінаїтікус" — найкращий відомий манускрипт Нового Завіту.

Тому сто років не було ще так легко, як сьогодні, дістатися до монастиря св. Катерини, щоб переглянути його рукописні скарби. На це треба було мати дозвіл Високої Порти, авторизацію від Єгипту і перепустку від православного архієпископа. Крім цього треба було взяти на себе весь ризик довгої і небезпечної подорожі. А все таки Тішендорф аж тричі їздив на Синай, щоб зібрати всі зові "Сінаїтікуса". Труд йому оплатився, бо знайшов для всіх християн неоціненний скарб: найстарший грецький текст св. Письма, що походить приблизно з 350 року нашої ери. Правда, є ще Папірус Релянда з II ст., але в ньому збереглися тільки скупі фрагменти св. текстів.

Цар Александер II купив "Сінаїтікуса" в 1869 році і ним

дуже чванився. Та вже советські наслідники царів бачили в ньому тільки матеріальну вартість і тому радо відпродали в 1933 році рукопис Британському музеєві за суму 100.000 англ. фунтів.

НЕВЖЕ

• НОВИЙ ПЕРЕДПЛАТНИК?

Французький письменник Віктор Юго деякий час був видавцем часопису, що важко в'язав докупити кінці. Побачивши раз, що вулицею йде похоронний похід, сказав до друга: — Маймо надію, що це не наш передплатник!

Ми ж більші оптимісти: Поміщуючи оце фото з хрестин маленької Христинки, доні п.п. Буньків у Вотерфорді (Онт.), кажемо: Маймо надію, що це наш майбутній передплатник!

Розшуки за ще старшими текстами св. Письма не припилились до наших днів і вони увінчуються щораз новими успіхами. Праця професора Жевневського університету, Віктора Мартіна, повідомила недавно світ про нове незвичайно цінне відкриття: рукопис євангелії св. Івана (гол. 1-14), що походить приблизно з 200 року по Христі. Знайшов його Мартін Бодмер і від нього названо манускрипт "Папірус Бодмер II". Писаний він дуже чіткими й відділеними одна від одної буквами, на папірусних листках, складених вдвоє так, що цілість творить вигляд невеличкого зошита. Зближався час перслідувань і треба було дбати про невеличкі форматом тексти, які можна було б легко заховати.

Та для всіх нас інтересний зміст, а не вигляд цього старовинного тексту, з епохи такої близької до часу, коли св. Іван писав цю святую книгу. Отже, як кажуть знавці св. Письма, різниці поміж Папірусом Бодмера II і текстами з X-XI ст. є дуже мінімальні, подекуди інший уклад слів й інша інтерпункція і тільки пропущені два епізоди (їх, до речі, нема також у пізніших рукописах "Синаїтїкус" і "Ватіканус") — про чужоложну жінку і ангела в купелі Ветесди. Все інше те саме, що в євангеліях, які читається по наших богослуженнях.

Ця знахідка становить незбитий науковий доказ, що при кінці II сторіччя Євангелія св. Івана була вже вповні завершеною книгою.

Я. С.

ПРИГОДА АМЕРИКАНСЬКОГО СПОРТСМЕНА

На останніх Олімпійських ігрищах перемогу вирішували не тільки попереднє велике тренування, не тільки сила і спритність, а й мужність, уміння володіти своїми нервами... Перед виходом на важкоатлетичний поміст штангісти найлегшої ваги зважувались, і ось за 5 хвилин до початку змагання власна вага американського спортсмена Чарльза Вінчі виявилась на 100 грамів більшою, ніж це допускається правилами для атлетів його вагової категорії. Це означало, що штангіст не буде допущений до виступу. Марними були багатомісячна тренувальна робота, поїздка до Австралії, надії на золоту медаль. Але що вдієш за 5 хвилин? Спортсмен зблід. Аж тут до нього підскочив тренер з ножицями в руках. Один помах — і розкішна чуприна Вінчі опинилась на підлозі... І дивна річ: коли Вінчі ступив на площадку вагів, на показнику з'явилося потрібне число кілограмів — ні на грам більше! Сам юнак свято повірив, що оті кляті сто грамів важив його чуб, однак присутнім було ясно, що спортсмен схуд від надзвичайного хвилювання...

П. Марчук

ЗАГАРТУВАННЯ ОРГАНІЗМУ

Регулярні заняття фізичними вправами, загартування організму є тим джерелом, яке породжує у кожної людини енергію, бадьорість, активність, силу, підвищує опірність організму мінливим умовам зовнішнього середовища.

Практика показує, що завдяки фізичним вправам зміцнюється нервова система, поліпшуються процеси дихання, кровообіг, травлення, якісний склад крові. Фізичні вправи, регулярна гімнастика підвищують обмін речовин в організмі, зміцнюють м'язи, а заняття на свіжому повітрі сприяють загартуванню організму, підвищують його несприйнятливість до різних застудних захворювань.

В результаті занять фізкультурою і спортом в організмі відбуваються найскладніші процеси і перебудова функцій внутрішніх органів. Незалежно від свого характеру фізичні вправи є подразниками різної сили й інтенсивності, що викликають і різні реакції. Гімнастика і спорт, а також фізична робота, здійснювані з участю кори великих півкуль головного мозку шляхом впливу на неї з допомогою мільйонів збуджень, або, як їх називають, імпульсів, споняють виникненню пачивних ділянок збудження в корі мозку. Вони здатні притягувати до себе збудження з інших ділянок нервової системи, посилюватися за їх рахунок і впливати в певному напрямі на

функцію різних органів, підвищувати працездатність організму.

Фізичні вправи роблять вплив не тільки на центральну нервову систему, але й на весь організм. Наукою доведено, що особливе значення мають фізичні вправи для зміцнення серцево-судинної системи, для тренування серця, зниження працездатності якого приводить до тяжких захворювань і передчасної інвалідності.

В основі загартування організму лежить розумне, науково обгрунтоване, систематичне використання таких могутніх природних факторів оздоровлення, як повітря, сонце і вода. Поруч з певним режимом дня, раціональним харчуванням і особистою гігієною велике значення мають рухи, втілені в різні форми фізичних вправ — заняття з гімнастики, ігри на відкритому повітрі, прогулянки, екскурсії, туристські походи, полювання тощо.

Повітря разом з сонцем і водою впливає безпосередньо на шкіру, а через неї і на всю нервову систему. Шкіра, поверхня якої у дорослої людини дорівнює 1,7—2 квадратним метрам, має мільйони потових, сальних залоз, а також численні нервові закінчення — рецептори, чутливі до найменших дотиків, до тепла і холоду, коливання температури повітря. Через усі ці рецептори здійснюється вплив подразнень

шкіри на діяльність нервової системи.

Успіх пристосування організму людини до навколишніх умов забезпечується тоді, коли його гартувати вміло, систематично, протягом багатьох років. Перерви в цьому зменшують і навіть зводять нанівець уже вироблену стійкість організму проти впливу навколишнього середовища.

Ефективність загартування залежить від дії термічних подразників різної інтенсивності. Чим, наприклад, прохолодніша і триваліша повітряна ванна, тим при відповідних умовах сильніша її гартувальна дія і тим різкіші зміни відбуваються в організмі. В перший період гартування подразнення повітрям повинні бути короткочасними і не дуже інтенсивними, а згодом, у процесі тренування, треба поступово збільшувати їх.

Повітря, що оточує нас на роботі, в побуті, має бути чистим від пилу, від домішок шкідливих газів. Треба завжди стежити за його чистотою і, незалежно від погоди, якнайчастіше провітрювати приміщення, де людина працює і живе. Хто боїться свіжого повітря, хто надмірно тепло одягається, кутається, той частіше і застуджується.

Організм, який добре пристосувався до змін температури повітря, не втрачає надто бага-

то тепла на холоді, при вітрі, у вогуку погоду. Ці властивості певною мірою має організм кожної людини. Завдання гартування полягає в тому, щоб довести їх до найбільшої досконалості і тим самим сприяти розвиткові захисних сил організму проти застуди.

Загартування повітрям — найбільш доступний спосіб, яким можна користуватися протягом цілого року. Коли настає тепла весняна погода, треба поступово (протягом 1-2 тижнів) підготувати себе, користуючись спочатку повітряними, а потім сонячними ваннами.

Повітряною ванною називають перебування оголеної або напівоголеної людини на відкритому повітрі в затінку чи в кімнаті. Такі ванни слід поєднувати з фізичними вправами, прогулянками, іграми, залезти від індивідуальних особливостей організму. Першу ванну слід приймати при температурі повітря не менше 20 ст. Ц. тепла, причому тривалість її не повинна перевищувати 15 хвилин. Далі ванну можна збільшувати на 15 хвилин щодня, поступово доводячи перебування на повітрі навіть до кількох годин. При почастищенні пульсу або дихання, а також при втомі, процедуру слід негайно припиняти. Ванну не приймати відразу ж після їди, при сильному вітрі

Адвокат і нотар

Л. В. ЛИТВИН

PHONE: EM 6-7040

575 Queen Street West (над "Аркою") — Toronto, Ont.

і температурі атмосфери нижче 20 ст. Ц., а також з охолодженняю шкірою. Зимою, коли повітряні ванни приймають у закритому приміщенні, їх доцільно поєднувати з ранковою гімнастикою і водними процедурами.

Київський професор В. К. Крамаренко, якому зараз понад 90 років, пояснює своє довголіття і працездатність тим, що він неухильно додержує певного режиму в житті, займається гімнастикою, приймає повітряні ванни, протягом 50 років систематично вранці і ввечері робить дихальні вправи, користуючись тільки чистим, свіжим повітрям.

Надзвичайно велику роль відіграє в нашому житті, в загартуванні організму сонячна радіація. Недарма в народі говориться: "Куди рідко заглядає сонце, туди часто заглядає лікар".

Сонячне світло позитивно впливає на настрій і психіку людей на їх здоров'я і працездатність. Промені сонця — своєрідні подразники. Вони викликають в організмі фотохімічні реакції, які змінюють обмін речовин і нервову регуляцію. Під впливом сонячних променів поліпшується діяльність нервової системи, а через неї посилюється і обмін речовин, краще відбуваються процеси кровообігу, дихання. Теплові промені, діючи на нервові волокна дрібних кровоносних судин, розширюють їх і поліпшують живлення шкіри, полегшують роботу серця.

Сонячне опромінювання робить сильний вплив на температуру шкіри. Встановлено, що під час приймання сонячних ванн протягом 15-20 хвилин во-

ІВАН ПАВИЧ

поручає

смачні ковбаси, шинки
й вудженини

809 Queen St. W.

Toronto, Ont. — EM. 4-0658

на підвищується на 5 градусів проти нормальної. Після закінчення опромінювання приблизно через 10 хвилин температура шкіри повертається до свого початкового рівня.

Але сонцем, як і повітрям, треба користуватися вміло, розумно, обережно. Перегрівання тканин викликає хворобливу реакцію всього організму, робить на нього шкідливий вплив. Надмірне користування сонцем може викликати опіки шкіри, навіть сонячний удар.

Цілком зрозуміло, що тільки поступове при звичаювання організму до впливу сонячної радіації, помірне і обережне користування сонячними ваннами, можуть гарантувати від небезпеки перегрівання організму з усіма його шкідливими наслідками.

Найкращий час для приймання сонячних ванн — від 9 години 30 хвилин до 11 години 30 хвилин ранку. Тривалість першого сеансу опромінювання обмежується 4-8 хвилинами, тобто по 1-2 хвилині на кожну сторону тіла. Після цього тривалість ванни збільшують щодня на 4-8 хвилин і доводять приблизно до 40-60 хвилин. При цьому після кожних п'яти днів робиться один день перерви, коли слід користуватися тільки повітряною ванною. Здорова

людина може поступово довести загальне перебування на сонці до однієї і навіть двох годин. Ослабленим дітям і літнім людям слід робити короткі перерви для перепочинку в тіні тривалістю по 10-15 хвилин. Такі повітряні перерви оберігають організм від перегрівання, перенасичення сонячною радіацією та інших небажаних реакцій.

Приймати сонячні ванни треба через півтори години після легкого сніданку. Для захисту очей і збереження зору необхідно користуватися окулярами з жовтозеленими або димчастими скельцями, не читати на сонці, вкривати голову капелюхом, білим рушником чи хусткою. Після закінчення сонячної ванни слід хвилини 10-15 відпочити в затінку, а потім швидко обтертися водою (температурою 30-20 ст. Ц.), прийняти душ або викупатися.

Проте сонячними ваннами можуть користуватися не всі. Протипоказаннями до їх застосування слід вважати хвороби серцево-судинної системи (декомпенсація кровообігу, гіпертонія, ендоміокардит, аневризма, артеріосклероз) легенева туберкульоза та всі інші гострі захворювання. Цій категорії людей в окремих випадках з дозволу лікаря можна користуватися сонцем тільки в затінку дерев або під шатрами.

У комплексі заходів загартування людського організму поряд з повітрям і сонцем дуже важливе значення має вода, яка у 28 раз сильніше вбирає тепло з шкіряних покривів, ніж повітря.

При загартуванні водою треба забезпечити поступовий перехід від слабих подразників

до сильних, тобто починати з обтирання тіла водою, далі переходити до обливання, душів, купання. Спочатку слід застосувати часткове обтирання шиї, рук, а потім верхньої половини тулуба мокрим рушником, губкою або змоченою у воді рукою. Температура води не повинна бути нижче 30 ст. Ц. при температурі повітря не менше 20 ст. Якщо самопочуття добре, то температуру води можна поступово знижувати на один градус і довести її до 12 градусів. Найкращий час для загартування водою — ранкові години після нічного сну і ранкової гімнастики, перед сніданком.

Досить підготовленим людям можна дораджувати душі. Спочатку температура води повинна дорівнювати 37 ст. Ц., потім її поступово знижують до 15-12 ст.; тривалість душі 1-3 хвилин. Влітку слід купатися у річці, озері, ставку і морі в дні, коли температура повітря і води становить принаймні 20 ст. Ц.

Під час купання треба весь час бути в русі або плавати. Плавання — прекрасний засіб загартування організму. Тут поєднується вплив повітря, світла і води. Краще купатися у воді, освітленій сонцем. Купання, поєднане з рухами у воді, поліпшує обмін речовин в організмі, кровообіг, зміцнює нервову систему. Не можна лишатися у воді до посиніння губ, перевтоми або появи "гусячої шкіри". Купатися можна лише 1-2 рази на день. Не радимо купатися після заходу сонця, а також після приймання їжі.

Гартування людського організму доступне всім. Воно не потребує ніяких спеціальних

приспосовувань, особливої обстановки, його можна провадити протягом цілого року. Фізкультура і спорт, загартування природними факторами охороняють організм від таких застудних захворювань, як грипа, ангіна, бронхіт, катар верхніх дихальних шляхів, запобігають передчасному старінню людини.

Можна навести безліч при-

кладів з життя діячів науки і культури, які, добре розуміючи важливість загартування організму, протягом усього життя поєднували розумову працю з фізичною, приділяли велику вагу гімнастиці, спортові, туризму, віддаючи перевагу активному відпочинкові перед звичайним спокоєм. Це допомогло їм зберегти високу працездатність до кінця життя.

ЗА РЕФОРМУ ОЛІМПІЙСЬКИХ ІГРИЩ

У спортових міжнародних колах тепер багато говориться про потребу зреформувати Олімпійські грища. Президент міжнародного Олімпійського Комітету вже навіть звернувся до спортових асоціацій з проською подати свої проекти і пропозиції.

Міжнародний Олімпійський Комітет був заскочений великою кількістю змагунів з поодиноких країн і вважає на майбутнє konieczністю влаштувати елімінаційні передолімпійські змагання.

Загально думають, що з майбутніх Олімпійських ігрищ будуть виключені футбольні змагання і наколесництво тому, бо годі доказати аматорський ха-

рактер цих змагунів. Советський футбол можна в найкращому випадку назвати "державним аматорством", бо його підтримує держава; також наколесники бувають підтримувані поодинокими фірмами.

Мають бути змодифіковані також олімпійські медалі. Отже будуть скасовані золоті медалі для збірних гімнастичних команд і для іздців верхи. Натомість даватимуть золоті медалі для змагунів, що будуть мати найкращі осяги в більшій кількості родів спорту.

Усе це має бути продискутоване й вирішене на засіданні Екзекутивного Комітету, що відбудеться в Швейцарії, в місяці червні ц. р.

СКЕЛІ З ВОДРОСТЕЙ

Ритмічно похитуються водорості на морському дні, м'якими шовковими пасмами плавають на поверхні води. Дивлячись на них, важко собі уявити, що з рослин можуть утворитися міцні, як граніт, скелі. А тимчасом, вершини тріясових дольомітових гір в Альпах складаються саме із синьо-зелених водоростей.

ЩОБ ПРИЄМНО СТАРІТИСЯ

Жінка, яка не є вже молодою, мусить погодитися з тим, що вона вже не може чарувати серцець, хоч може й повинна залишитися приємною для оточення.

На своїм життєвім шляху кожна жінка на певній віддалі зустріне міст, якого їй не минути. Він сполучатиме її молодість зі старістю. Перейшовши його, вона мусить зрозуміти, що їй уже не бути елегантною і виплеканою для інших, а тільки для себе самої. Це межа, від якої починаючи, слід залишити старання про те, щоб на вас звертали увагу. Навпаки, тоді вже треба дбати, щоб вас не помічали, щоб своєю ексцентричністю ви не впадали ввічі. Це також не будь-яке мистецтво!

Переступивши 45-ий рік життя, знайте, що не зважаючи на всі косметичні засоби, ви зближаєтесь до того життєвого моменту.

Чому ж ви лякаєтесь цього?

Ви ж можете залишитися елегантною, дарма що осінь підходить до ваших вікон. І під

сивим волоссям може зберегти красу й граціозність той, хто про це дбатиме.

Усі ми нераз з подивом розказували одні одним про елегантних жінок, — наших знайомих, які не скривають свого віку і весело сміються з-під своїх сивих кучерів. Вони дбайливо слідкують за модою і ніяка новість не заховається від їхнього спостережливого ока. Вони вдягаються, малюються і укладають собі волосся з чарівною, а zarazом дискретною елегантністю.

Старіння — це ж конечний, природний процес. Його й слід сприймати природно, розумно, з добрим гумором, не наслідуючи молодості, якої вже немає.

Ваш смак і ваша елегантність заступлять вам чар молодості і ваше оточення буде насолоджуватися маєстатом тихого й безтурботного спокою, що спливатиме з вашого обличчя.

О. К.

АРОМАТ УКРАЇНСЬКИХ НИВ

"Рута-м'та" та не прим'ята..." співається в пісні. У кого на селі в Україні не росте вона під вікном! На листі — немовби легка паморозь.

М'ятне масло, м'ятні краплі, м'ятні цукерки, м'ятний квас, м'ятні пряники... Скільки тих пахощів сховано у скромній рослині! Колись нібито м'ята напувала чарами хлопців та дівчат. Тепер вона пішла на заводи.

Чи Ви вже маєте в своїй бібліотеці:

"В ЧАСІ І ПРОСТОРІ"

Л. Коваленко

видання "Ми і Світ"

Стор. 216 — Ціна 2 дол.

Замовляйте в нашій адміністрації!

COLLEGE STUDIO**PHOTOGRAPHER****ВЛАСНИК І. ЯРМОЛЮК****499 College St. Toronto, Ont.****WA. 2-2507**

Ось одно з таких підприємств в Прилуках... До воріт ще не дійдеш, як відчуєш п'янки пахощі. На подвір'ї вщерть завантажені автомашини. Гори лантуків. То дарунки піль — м'ятне листя.

Прийнята сировина йде на склад. Звідти елеватори подають її в цехи. Апарати заповнюються. Під тиском надходять у них пара. Розігріте, звожене листя віддає масло. Краплинами стікає воно разом з водою у збірники, відстоюється. Це поки що сирець. Його випускають кілька заводів України. А готові продукти готує лише одно підприємство — в Прилуках.

Шлях українського м'ятного масла далекий. Воно йде в різні кінці України, йде і за кордон. Одержують його всі країни Східньої Європи, а також Італія, Швейцарія, Франція, Англія.

— Пахощі української землі на півсвіту розливаемо, — жартують робітниці.

М'ята не єдина сировина на прилуцькому заводі. В апарати завантажують корінь айру — звичайної лепехи, що росте на берегах водойм України. З півдня України доставляють заводі ммин тощо.

Прилуцькі ефіри — це прекрасні аромати, зрощені на українських нивах. Насолоду й здоров'я несуть вони мільйонам людей у світі. **М. Р.**

**КОСМЕТИЧНИЙ
САЛЬОН
ТА ПАРФУМЕРІЯ**
ОЛЬГИ КОЛЯНКІВСЬКОЇ**при фірмі****Е. ДУМИН І С-КА****552 Квін Ст. В. — Торонто****Тел.: ЕМ 4-4726**

**МАСАЖІ ЛИЦЯ
ВІДЧИЩЕННЯ ШКІРИ
ЕЛЕКТРОЛІЗА (усування
волосся)
МАНІКЮР - ПЕДІКЮР**

**НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК
ЖІНЦІ**

наша парфума чи кол. вода!

У нас купите парфуми
найвідоміших французьких
і світових фірм:

ЛАНКОМ, ВОРТ, ГЕРЛЕН.**"Je reviens" — 1.75 дол.****"Magie" — 4.00 дол.****"Peut-etre" — 6.00 дол.**

задовольнять і найвибагливішу жінку.

Багатий вибір кремів, кредок до уст, пудри, червіні, олівців до брів і т. д.

Представництво**"LANCÔME", Paris, France**

**Висилка кремів на
замовлення**

**БЕЗПЛАТНІ ДІАГНОЗИ
ШКІРИ І ПОРАДИ!**

ДВІ ОЛЕКСАНДРІЇ

У п'ятдесятих роках минулого сторіччя, коли поштова система США не була ще зуніфікована, керівники деяких більших поштових урядів видавали власні, т. зв. провізоричні марки.

Таку провізорію на 5 центів видав у 1846 році постмайстер в Олександрії (61.000 мешканців) у стеїті Вірджинія, поблизу Вашингтону.

Скialося так, що філателісти не сразу помітили цю марку і тому збереглася її невелика кількість, а ціна тепер хитається поміж 7-10.000 доларів. Відкрили її щойно 30 років пізніше, в 1873 році.

В Україні, під російською окупацією, в 60-их роках мин. століття, також появились перші недержавні марки, т. зв. марки земських пошт, що їх випускали земські самоуправи для пошт, які вони зорганізували. Їхня мережа доповнювала сітку державної пошти, що в ті часи обслуговувала тільки міста. На українських землях, земства були в українських руках, тому й їхні марки там можна уважати насправді пер-

шими українськими поштовими марками. Подекуди вживано їх аж до першої світової війни.

На південь від Кременчука, в нинішній Кіровоградській (колись Єлисавет) області є містечко Олександрія, яке також мало свою мережу земської

РЕСТОРАН П. НАУМЧУКА

VICTORIA GRILL

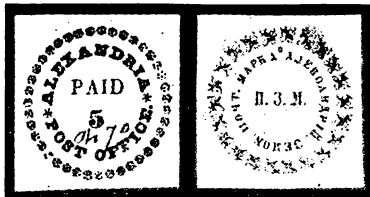
610-612 Queen St. W.
Toronto, Ont.

для вигоди Клієнтів поширив
своє приміщення.

Смачна їда й пишний
відпочинок!

пошти і для неї випускало свої марки. Були вони щасливіші від своїх подруг з Вірджинії, бо зараз таки попались у руки філателістам і кругла, чорна марка за 10 коп., що вийшла між 1870-72 рр., була зареєстрована на чотири місяці раніше від вірджинської в тому самому бельгійському філателістичному журналі.

Ці обидві марки стали темою кількох статей в англомовних філателістичних журналах, бо дивним збігом обставин вони дуже до себе подібні. Обидві виконані чорним друком на подібному папері й подібного

кольору, з такими ж написами у формі кругів і поперечок та прикрасами.

Отже перед філателістами виникло питання, як це пояснити? Є три можливості: збіг обставин, відкопіювання рисунка з вірджінської марки, або відкопіювання з філателістичного журналу. Найправдоподібнішою видається друга можливість, що мешканці української Олександрії втримували контакт з

жителями вірджінської і від них запозичили ідею своєї земської марки. **С. Гела**

З ФІЛАТ. НОВИН

З приводу Франкових роковин советська пошта випустила ще одну марку: це марка за 40 коп., оливкової барви, яка зображує портрет Франка, обведний рослинним орнаментом. Написи, як завжди, в російській мові.

ЙОГО СЛАБІСТЬ — МИШІ

Достойний англійський професор Джон К. Кровкровт має одну велику слабкість: миші. Десять років він студіює вже щоденне життя цих малих звірят.

Недавно п. Кровкровт задунав дослідити, як то миші колонізують мешкання. Зустрівся у цьому з повним вирозумінням командування королівських повітряних збройних сил, що відступили для дослідів барак, який перемінено в справжнє мешкання з багатьма кімнатами. Кожна з кімнат мала спеціальне освітлення і криівки, з яких можна було обсервувати життя мишей.

Так то почалася "операція миші".

Наймиліший сховок — штанка

Виявилось, що ввійшовши до чужого мешкання, миша починає просліджувати його, оббігаючи вздовж стін. Набравши довір'я, вона по кількох хвилинах перебігає кімнату поперек, а потім уже бігає — куди попало. Вона обнюхує всі предмети і врешті знаходить ідеальний сховок — дерев'яну скриньку з дірочками, що її наперед приготував професор.

До трьох днів миша знає вже прекрасно топографію цілого апартаменту і при найменшому шелесті миттю знаходить свою нору.

Не інакше, — каже проф. Кровкровт, — поводить ся миша і у вашому мешканні. Вона знає його "напам'ять".

Цікаве, що миші не чують людського запаху. Вони не відчують, що ви дотикалися якихось предметів. Якщо ви застигнете в безрусі, то можете спокійно обсервувати життя мишей у вашій кімнаті. Для миші прекрасною норкою будуть ваші штани, зокрема, коли ви маєте їх на собі. Це для неї ідеальне тепле мешкання.

Незвичайно відпорні звіратка

До кількох тижнів проф. Кровкровт мав уже в своєму апартаменті багато мишачих родин, з яких кожна займала старанно відокремлений кут. Коли професор вміжчасі впускав нових мишей, автохтони нерado приймали новоприбулих і давали їм це відчуття впродовж кількох тижнів.

Посередині кожної фаміліїної території, — як помітив

професор — находиться центральне гніздо, справжнє родинне вогнище. Крім цього є ще кілька другорядних мешкань.

Як каже п. Кровкловт, миші є незвичайно відпорними створіннями. Вони потраплять жити і розмножуватись у зовсім темній кімнаті, при температурі 10 ст. морозу, живлячись тільки зерновим грисом. При цьому вони не худнуть і не заникають. Навпаки ростуть ще більші від тих, що живуть у нормальних умовах. Миша потрапить впасти з п'ятого поверху і нічого їй не станеться. Вона може свobodно бігати по натягнутім дроті.

Німецький біолог, д-р Нойгавз, просліджував орієнтаційний зміст у мишей. Він збудував цілий лабіринт з коробок, вставивши його на склі, освітленому зверху. Маленька вінда завезла мишу в центр лабіринту. Там її випущено. Гніздо миші знаходилося в іншому кутку кімнати. Випущена миша найкоротшою дорогою побігла до своєї нори. Вона не помилилась і тоді, коли біолог піддавав лабораторію ротаційним рухам.

Та не тільки це, — миша випущена у віддалі трьох кілометрів від свого гнізда, потрапляє до нього без труднощів.

Й. С.

КРИЗА В ІТАЛІЙСЬКІЙ КІНОПРОДУКЦІЇ

У попередньому числі "Ми і Світ" наш галлівудський співробітник, д-р Скегар, інформував про кризу в американському фільмовому світі, а ось кілька інформацій про такі ж труднощі в Італії, що її фільми займають одне з перших місць у світі.

Тому рік збанкрутувала одна з найбільших італійських фільмових компаній і потягнула за собою упадок багатьох другорядних фільмових підприємств. Фільмова продукція, що від війни з кожним роком росла, почала нагло спадати. В 1954 р. Італія випродукувала 157 довгометражних фільмів, в 1955 — 132, а в 1956 вже тільки біля 20. Із 176 фільмів, накручених в рр. 1954-55, 90 заінкасували менше як 100 мільйонів лір. Всі вони були дефіцитними, бо

продукція одного фільму в Італії коштує порівняно 110 мільйонів лір. Офіційно має сьогодні італійська кінопродукція дефіцит 3 мільярди лір, але в дійсності цей дефіцит треба помножити десятикратно.

Причини є різні. Біля 30% приходів позбавила кінотеатри телевізія. Італійці почали більше цікавитися чужими фільмами, менше оглядаючи свої. Кошти продукції підскочили, а рівночасно держава припинила свої субвенції.

Коли народився новий напрям у кінопродукції — неореалізм, всі кинулися до цієї копальні золота, що без великих вкладів капіталу приносила колючальні зиски. Чимало визначних шедеврів були накручені на вулицях, без кіноартістів і кольорів. Але в Італії

Нововідкрита
українська крамниця обуви

PANAMA SHOE CO.
610 Queen St. West

поручає взуття найкращих
фірм і фасонів на догідних
умовинах.

завжди змагалися між собою дві тенденції: реалізм і мізансцена. Великий представник цього другого напрямку, Росселіні випустив такі прекрасні речі як "Дон Камілло", "Хліб, любов...", "Уліс", що принесли

йому понад один мільярд доходу в самій Італії. Отже зчерпи всі: мистці і аматори кинулись на мізансцену — багату постановку. Але тут треба було звести бій з американською конкуренцією, що згори був засуджений на невдачу.

Отже, щоб рятувати фільмову продукцію, треба змагатись чимсь іншим: змістом і доброю грою артистів. Росселіні, Фелліні, Вісконті, Де Сіка — це досить відомі імена режисерів і від них можна надіятися справжніх фільмових перлин, якщо захочуть попрацювати і справді дати якісну продукцію.
У. Л.

МОРСЬКІ СЛОНИ

Слони, звичайно, в морі не живуть. Але тут ідеться про великих тюленів з родини хохлячів. Вони досягають завдовжки 5,5 метра, а важать майже чотири тонни. Дорослі самці мають на носі шкіряний нарост — "хобіт", який іноді витягається до 40 см. Звідси і пішла назва тварини "слон".

Теплої пори року ці тюлені виходять на берег субантарктичних островів. Тут вони линяють, народжують дитинчат. Взимку тюлені живуть лише в морі.

ТАЄМНА НІМЕЦЬКА ЗБРОЯ

Німецький журнал "Вельт ам Зонтаг" приніс вістку про те, що німецькі вчені винайшли незвичайно відпорний плястичний матеріал, з якого будуватимуть майбутні німецькі танки.

ДО ПРИНАГІДНИХ ЧИТАЧІВ

З багатьох місцевостей і від багатьох передплатників знаємо, що журнал "Ми і Світ" мандрує від хати до хати і кожне запернумероване число читає по п'ять і десять родин. Ми раді популярності нашого видання, але були б ще більше раді, коли б наші принагідні читачі замовили собі журнал безпосередньо в нас. Це дало б змогу зробити видання більшим і кращим, з користю для усіх. Отже ждемо на Ваші замовлення!

КОВБАСКИ, ПЕЧЕНІ НА ЛЯВІ

Місто Катанія віддалене всього на 30 кілометрів від верха Етни. З тераси тамошнього хмарочосу прекрасно видно клуби диму і пари, зарожевлені вогнем. А серед нічної тиші час-до-часу чуєте глухий грюкіт, наче 6 колони танків просувалися на передмісті. Дивним-дивом це нікого не лякає. Не можна ж боятися все життя навіть у Катанії, яка зазнала вже жахливих катастроф.

Вже другий місяць Етна діє, але цим разом це повільна ерупція. Вона може тривати місяцями. Підчас подібної ерупції в 1955 році вулкан, за обчисленнями, викинув з себе біля пів мільйона кубічних метрів лави. Але це все було тільки половиною того, що викинула Етна в 1942 році тільки впродовж 16 годинного вибуху. У 1950 році лави витікала з такою нагальністю, що її русло широче на 150 метрів і високе на 20 метрів посувалось вперед з швидкістю 16 кілометрів на годину.

Тепер русло лави широче всього на 30 метрів і високе на 2 метри. Воно просувається так помало, що застигає, навіть не досягнувши більш стрімких схилів гори.

Все таки ті, хто має свої поля на узбіччі Етни, пильніше стежать за її діяльністю. Бо ж скрізь на схилах є ще бічні кратери, що їх має Етна (це для неї характеристичне) біля 200. Вони іноді кілометрами віддалені від центрального кратера. З одного з таких кра-

терів, на північно-східньому узбіччі, видобувається тепер лави. Він віддалений всього на 10 кілометрів від оселі Лінгвагльосса. Оселя переповнена тепер туристами. Поміж ними найбільше німців, що люблять вогонь у всіх його формах.

Це явище, яке справді варто бачити. Головно вночі, коли на тлі темного неба виразно зарисовуються вогненні язики, що експлодують вгору, а потім спадають в долину тисячами іскор. Деякі підносяться на висоту кількесот метрів. Побіч цих "штучних вогнів", зверху до низу перетинає гору червона — вогниста стрічка. Це лави.

У Лінгвагльоссі заклав тепер свою генеральну квартиру професор Кумін, директор інституту вулканології, що своє життя присвятив вивченню вулканів. Він каже, що цим разом немає жодної небезпеки. Вона була б тоді, коли б ерупційна "магма" набгато збільшилася і коли б на узбіччях відкрилися нові пропукнини. Такі грізні вибухи вже десять разів повторилися впродовж нашого століття.

Вулкан подібний до пляшки мінеральної води. Мінеральна вода — це суміш води й газу. Отже уявім собі, що до тієї суміші хтось допровадить ще більше газу: тоді вилітає в повітря корок і вода виливається на боки. Коли ж вона сильніше закоркована, тоді тріскає пляшка. Так само діється з лавою, що є сумішшю нескристалізованих, плинних елементів зем-

ної кулі і газів. Якщо внутрі збирється сильний тиск, то лави витрискують через кратер (це той корок), або — якщо тиск більш нагальний, творяться бічні розколини вулканічної гори.

Отже вулкани — це незанудана сила природи. Досі люди не вміють запобігти вибухам. Не вміють також наперед сказати, коли буде вибух та як довго він триватиме. Сейсмографи тільки занотовують стрясення. Тому то люди мають більше довіря до своїх небесних опікунів, як до вулканологічного інституту. Кожне село має свого святого "антилава" і носить в процесії його статую, як тільки настає небезпека. У Лінгвагльоссі цю роль сповняє статуя Мадонни.

Мешканці узбіч Етни, мимо всього, дуже прив'язані до своєї землі. Бо вулкан крім шкід дає також великі користі. Вулканічна земля є дуже врожайною. Ніде нема таких смачних і вродливих виноградів та овочів, як на узбіччях Етни.

Тому то навіть під час своїх молебних процесій, сицилійці не втрачають свого гумору і залюбки насолоджуються чудовою панорамою Етни у вогні. Дітвора зимою совгається на

лаві, молоді їздять на лещатах. Улюблений спорт — вилізти на висоту 2.500 метрів і там на довгому дрючку спекти собі ковбаски на лаві! За хвилинку ковбаска спечена. Це також мистецтво: туристи, які й самі пробують це робити, звичайно витягають замість ковбаси — вуглик.

В Італії є ще другий славний вулкан — Везувій. На перший погляд він куди симпатичніший від Етни і більше дисциплінований: у нього тільки один кратер. Таку дрібничку, як руїни Геркуланум і Помпеїв, хіба можна йому простити!

Неапольці дещо нарікають на нього, бо останніми роками він перестав курити свою люльку і неапольський залив втратив одну з характеристичних декорацій.

Доступ до Везувія куди легший, як до Етни. Там завезуть вас до самого кратера. Тамошні провідники також більш досвідчені від вулканологів на Етні: без сейсмографів скажуть вам наперед, що буде вибух... за сім років. Сказавши це, спокійно запалюють цигарку і дивляться, яке враження зробило на вас це біблійне число.

Б. П.

Хто тільки руками працює, той робітник; хто руками і головою працює, той ремісник; хто руками, головою і серцем працює, — той мистець.

Якщо вас огорнула безнадія, подумайте про Йону: він вийшов навіть з шлунка кита.

ДВА ПРИЯТЕЛІ

Два приятелі вирішили розбагатіти. Зробили вони бочку доброї наливки та й пішли на базар.

— У нашій бочці п'ятдесят кұхлів буде, — сказав перший. — Коли ми за кожний кұхоль одержимо по десять ієн, то заробимо п'ятсот ієн!

— І тоді завтра ми приготуємо вже дві бочки наливки, — сказав другий.

— І заробимо з тобою одразу тисячу ієн! — зрадів перший приятель. — Налий-но мені скоріше кұхлик! Я вип'ю за нашу торгівлю!

— Ні, — відповів другий, — потерпи. Адже кұхоль десять ієн коштує.

— Не можу терпіти! — закричав перший. — Ось мої десять ієн! Я плачу за свій кұхоль.

Випив він кұхоль наливки, і приятелі пішли собі далі.

— Чогось у горлі пересохло, — каже другий, — треба й мені випити кұхлик.

— Плати десять ієн, — відповідає перший.

— І заплачу! — каже другий. Віддав він приятелеві десять ієн і випив свій кұхоль.

Пішли вони далі.

— Слухай, — сказав перший, — коли ми завтра вторгуємо тисячу ієн, то післязавтра на

базар ми приїдемо уже з чотирма бочками.

— Та не менше! — підтакнув другий. — І додому ми прине́се́мо дві тисячі ієн!

— Зразу дві тисячі?! — закричав перший. — І ти можеш спокійно йти! Наливай мені мерщій кұхлик! Я вип'ю за наше щастя!

— Тільки заплати спочатку десять ієн, — спокійно відповів другий.

— Звичайно, заплачу. Бери гроші.

Перший приятель випив, і вони пішли далі.

— Ой, як сонце пече, — скаржиться другий. — Дуже важко йти. Доведеться мені освіжитись і випити кұхлик. Бери десять ієн та наливай мерщій.

Пішли приятелі далі.

— Ти знаєш, про що я зараз думаю? — питає перший.

— Ні, — відповідає другий.

— А думаю я про те, що через тиждень ми вже не зможемо донести бочок до базару.

— Це правда, — відповідає другий. — Тоді ми купимо коняку.

— Нам доведеться багато поратися біля неї, — занепокоївся перший. — Бо вона може захворіти. Знаєш що? Треба випити за її здоров'я! Налий кұхлик!

— Плати десять ієн! — говорить другий.

Заплатив перший приятель десять ієн, випив куклик, і вони знову пішли.

— Ну й кукрява сьогодні, — каже другий приятель. — Просто дихати нічим. Треба підкріпитись. Налий-но куклик. Ось десять ієн.

Випив він, і приятелі пішли далі.

Біля базару вони вирішили, що й коні їм скоро не будуть потрібні.

— Навіщо нам возити бочки? — кричали приятелі. — У нас будуть власні крамниці.

— Найбільша крамниця буде у мене, — сказав перший.

— Ні, у мене! — сказав другий.

— Я тебе роз-з-зорю! — закричав перший і вчепився у волосся своєму приятелеві.

...Тільки надвечір прийшли друзі на базар, а коли сіли торгувати, виявилось, що їхня бочка вже порожня.

— Так ми ж уже все продали! — збагнув перший. — Це навіть краще. Підрахуємо виручку та й підемо додому.

— Виходить, що так, — погодився другий.

— Так давай скоріше виручку! — закричав перший. — Скільки там у тебе?

— У мене десять ієн, — відповів другий. — А в тебе?

— А в мене нічого, — сказав перший.

— Хто ж нас обдурав? — здивувалися приятелі.

ЧОМУ У ВОРОНИ ЧОРНЕ ПІР'Я?

Колись у сови була своя фарбувальна майстерня.

Птахи й зараз люблять моди, а раніше води щотижня міняли вбрання. Особливо любила чепуритися ворона.

Одного разу її запросили в гості, і ворона вирішила так одягнутися, щоб бути кращою за всіх своїх подруг.

Прилетіла вона до сови та й каже:

— Пані сово, пофарбуйте мою сукню в який-небудь зовсім незвичайний колір. Я сьогодні буду в гостях, а мою білу сукню уже всі знають.

— Гарзд, — відповіла сова. Подумала, подумала й витягла

баньку з найчорнішою фарбою. Сукні такого кольору не було в жодної пташки у світі...

ЦІНИ

в Салоні О. Колянківської

Повна туалетна лиця — \$4.50

Відчищення шкіри — \$3.00

Масаж лиця — — — \$3.00

"Мейк ап" — — — \$1.50

Манікюр — — — \$1.00

Педикюр — — — \$3.00

Електричне усунування волосся: 15 хвилин — \$2.00

Знижкові абонаменти.

Безплатно діагноза шкіри і косметичні поради

Коли ворона прилетіла в гості, її одразу ж оточили птахи й почали обговорювати нову сукню.

— Та вона ж чорна! — цвіринькнув горобець.

— Чорний колір — це занадто банально, — важко промовила папуга і почала самовдоволено перебирати свої зелені й червоні пір'їнки.

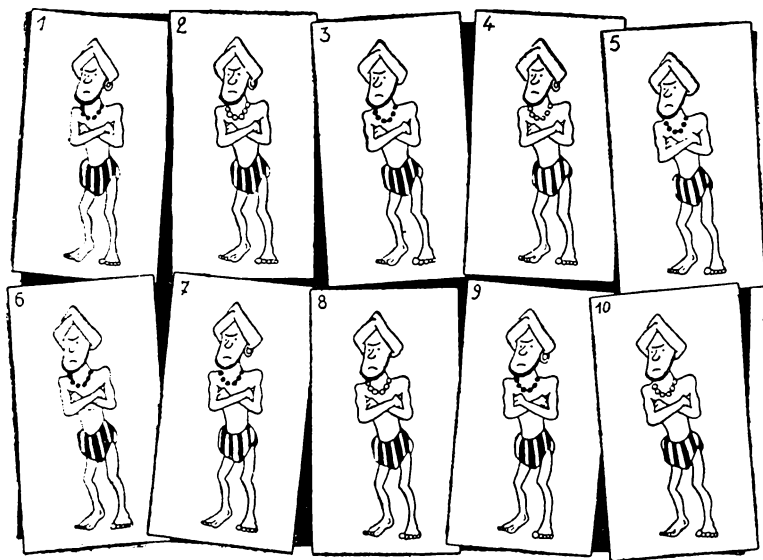
— Фе! в чорному! — зацоко-

тіла сорока. — Пробачте, пані вороно, але це нечемно. Ви ж у товаристві!

Розсердилась ворона і полетіла до сови. Але та вже довідалася, що ворона сердита на неї, і вирішила сховатись. І спати навіть почала вдень, коли ворона не спить.

І так повелося з того часу, що у ворони чорне пір'я, а сова боїться вдень з'явитись у лісі.

ПЕРЕВІРТЕ СВОЮ СПОСТЕРЕГЛИВІСТЬ!

Між оцими факірами є тільки два зовсім ідентичні (всі інші чимось різняться поміж собою): скажіть котрі?

ЧИТАЧІ ПИШУТЬ

М. Г., Мюнхен (Німеччина). — "Я завжди щиро тішуся вашим журналом, бо справді він редагований дуже гарно і цікаво, а тужу за якимсь безпартійним друкованим словом. Знаю, що там не знайду партійної лайки і не відкину його знеохочена, не дочитавши, як це часто роблю при читанні наших часописів."

о. М. Д., Мондер (Канада). — "Гратуюлю вам за так досконалу редакцію одинокого нашого українського магазину. Дай вам, Боже, якнайкращих успіхів у дальшій видавничтві."

Я. С., Трентон (ЗДА). — Прошу звернути увагу, що у вашому альбомі "Українські дерев'яні церкви" — невільно подано, будьто-би містечко Самар (тепер Новомосковськ), де є славний Запорізький Собор, лежить над річкою Тамарою, — має бути Самарою.

В. П., Майплвуд (ЗДА). — У числі за листопад 1956 у статті С. І. Івченко "Живі пам'ятки історії і природи" автор не згадав про славні три дуби біля села Миклашева, яке лежить яких 10-12 кілометрів на схід від Львова. Під тими дубами стояв табір Богдана Хмельницького в часі облоги Львова. Востаннє я був там в 1936 році і нас трьох хлопців заледве обняли один з найгрубших дубів. Мені батько завжди говорив, що найдовший день вліті тоді, як сонце зайде за Миклашівські дуби. Я пильно слідкував за цим днем і 21 червня сонце точнісінько зайшло за Богданові дуби (від нас вони були на північний захід), а в інші дні заледви доходило до них."

Б. Л., Буенос Айрес (Аргентина). — "Ми і Світ" дістаю, числа гарні; шкода тільки, що не можете поширити журналу. Але в цьому вина нас — читачів і нечитачів.

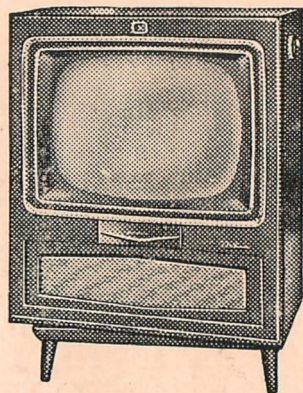
ДО НАШИХ БОРЖНИКІВ

Дехто з наших боржників, які одержали пригадки, щоб заплатити довг, збувають це мовчанкою. Просимо не мати до нас жалью, якщо в одному з чисел "Ми і Світ", на сором, появиться наше прізвище.

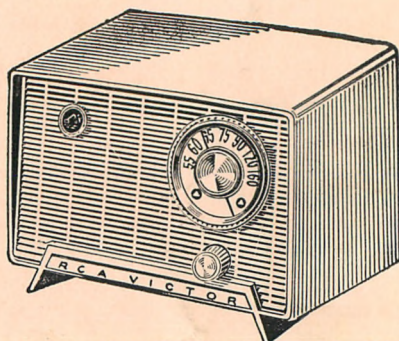
Тих, хто не дістав ще пригадки, просимо заощадити нам труду й видатку та без цього прислати належне і передплату на цей рік.

№ 7128
м. 3

Щоб бачити
цілий світ,
ви до "Альфи"
лиш зайдіть!

Model 21 C 210
The Harrisons
Deluxe

RCA VICTOR 'NIPPER VI'

НАЙКРАЩІ ТЕЛЕВІЗІЇ

RCA VICTOR

знайдете у фірмі

ALPHA FURNITURE CO.

735 Queen St. W., Toronto, Ont.

Tel. EM 3-9637